

T R A N S K R I P T
24. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 29.1.2009. GODINE, S POČETKOM U 11,10 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Prestat ćemo sa kolokvijima, idemo zauzeti svoja mjesta, Joviću. Počet ćemo raditi za minut.

Dame i gospodo, uz ispriku što malo kasnimo, pozdravljam sve uvažene kolege, sve nazočne u dvorani, predstavnike izvršne vlasti, poglavito iz Vijeća ministara, iz međunarodnih organizacija i otvaram 24. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Za današnju sjednicu predlažem sljedeći dnevni red:

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na izaslanička pitanja i izaslanička pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 23. sjednice Doma naroda;**
- 3. Zahtjev Kolegija Doma naroda za razmatranje Prijedloga zakona o Proračunu institucija BiH i međunarodnih obveza BiH za 2009. godinu, dostavljenog od Zastupničkog doma po žurnom postupku;**
- 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavama po žurnom postupku;**
- 5. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi BiH po žurnom postupku;**
- 6. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagatelj: Ustavnopravno povjerenstvo Doma naroda;**
- 7. Prijedlog zakona o zaštiti i dobrobiti životinja (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tajnih podataka (drugo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko sigurnosno-obavještajno povjerenstvo za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije BiH;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko**

- sigurnosno-obavještajno povjerenstvo za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije BiH;
10. Prijedlog zakona o zrakoplovstvu BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
  11. Prijedlog zakona o Agenciji za pružanje usluga u zračnoj plovidbi (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
  12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (prvo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom;
  13. Očitovanje o Prijedlogu zakona o maloljetnim počiniteljima kaznenih djela i kaznenopravnoj zaštiti djece i maloljetnika (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
  14. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o Javnom RTV sustavu BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
  15. Prijedlog zakona o Agenciji za razvoj informacijskog društva BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
  16. Izvješće o reviziji Izvješća o izvršenju Proračuna institucija BiH i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2007. godinu;
  17. Izvješće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, policijskih i državnih službenika Bosne i Hercegovine u operacijama potpore miru u inozemstvu za razdoblje od 1. 3. 2008 do 30. 6. 2008;
  18. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, useljeništvo, izbjeglice, azil i etiku;
  19. Imenovanje člana Upravnog odbora Javnog RTV servisa BiH iz reda ostalih (Rang-lista Regulatorne agencije za komunikacije BiH);
  20. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o zračnom prometu između Vijeća ministara BiH i Vijeća ministara Ukrajine;
  21. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o kulturnoj suradnji između Vijeća ministara BiH i Vlade Narodne Republike Kine;
  22. Davanje suglasnosti za ratificiranje Europskog ugovora o glavnim unutarnjim plovnim putovima od međunarodnog značaja (AGN);
  23. Davanje suglasnosti za ratificiranje Protokola između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Mađarske u svezi sa sukcesijom bilateralnih međunarodnih ugovora sklopljenih između Federativne Narodne Republike Jugoslavije/Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske;
  24. Davanje suglasnosti za ratificiranje Nota sporazuma između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Norveške o reviziji sukcesije bilateralnih sporazuma sklopljenih između bivše SFRJ i Kraljevine Norveške;
  25. Davanje suglasnosti za ratificiranje Akata s XXIII. kongresa Svjetskog poštanskog saveza, Bukurešt 2004;
  26. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o suradnji u području turizma između Vijeća ministara BiH i Hašemitske Kraljevine Jordan;
  27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o dotaciji Globalnog fonda za okoliš između Bosne i Hercegovine i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, kao i Agencije za primjenu sredstava Globalnog fonda za okoliš, Projekt upravljanja Neretvom i Trebišnjicom;

- 28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Europske konvencije o zaštiti arheološke baštine (revidirana) iz 1992. godine;**
- 29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Konvencije o zaštiti podvodne kulturne baštine, Pariz, 2. studeni 2001. godine;**
- 30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Međunarodne konvencije protiv dopinga u športu, Pariz 19. listopada 2005. godine;**
- 31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Okvirne konvencije Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo, Pariz, 27. listopada 2005. godine.**

Ovo je usuglašen dnevni red Kolegija Doma naroda.

Ja pitam - ima li netko prijedlog za izmjenu i dopunu dnevnoga reda?
Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja bih zamolila Dom naroda da razmotri mogućnost da se još jedna tačka uvede kao tačka dnevnog reda, a ona bi glasila:

'Formiranje Istražne komisije Doma naroda za utvrđivanje kriterijuma postupaka i načina raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima'.

Obrazloženje za ovakvu stavku je, otprilike, da je u posljednje vrijeme u javnosti izazvano veliko nezadovoljstvo domaćih prevoznika kod dodjele posljednje dozvole CEMT (dozvola za 2009. godinu), da mnogi od njih sumnjaju da postoji neregularnost u dodjeli CEMT dozvola i da je obaveza Parlamentarne skupštine u tom dijelu da donese i sama stav da ne bismo napamet sudili o tome, da li je ili ne. Ali dakle, 100 prevozničkih organizacija je potpisalo zahtjev da se ispita regularnost ovog postupka.

Ja predlažem Domu naroda da formiramo našu komisiju i ukoliko se pokaže da ... CEMT dozvole koje su izdate za 2009. godinu nisu urađene u skladu sa regularnim postupkom i pravilnikom kojim se reguliše izdavanje CEMT dozvola, onda bi to značilo, poslije završetka rada komisije i dokazivanja određenih elemenata koji govore da nije ispoštovan postupak, onda bih tražila da poslije toga donese se odluka o formiranju zajedničke komisije oba doma, koja bi razmatrala zadnje četiri godine sve izdate dozvole. Znači, pod uslovom da komisija odradi ovaj posao i nađe rezultate da je bilo odstupanja od Pravilnika za dodjelu. Mislim da bi ovo bio dobar način da Parlamentarna skupština pokaže odgovornost da ljudi koji se bave izdavanjem određenih dozvola da se napravi nekakav uvid u njihov rad i mislim da bi i očekujem da niko ko je za to da u ovom parlamentu vladaju zakoni – da niko neće biti protiv te odluke. Dakle, ja bih zamolila klubove da se o tome očituju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa, gospođo Majkić.

Dakle, ja ovdje vidim na monitoru jednu repliku, gospodina Bože Rajića, pa ćemo replici dati prioritet u odnosu na već prijavljene dvije diskusije. Da li je diskusija, sad govorimo o prijedlogu izmjena i dopuna dnevnog reda.

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući. Pozdrav svima koji sudjeluju u radu ove sjednice.

Danas moja replika prijedlogu gospođe Majkić da se uvrsti dodatna točka u smislu donošenja zaključka, kako je to objasnila, odnosi se na to da nemam ništa protiv toga da se kandidira bilo koje pitanje na dnevni red, pa i ovo kao što je danas rečeno, ali ako se prije toga ponudi argumentacija. Mi imamo ovdje prijedlog da se donese zaključak, gdje nema ni jednog slova osim što se kaže da postoji nezadovoljstvo javnosti koje, evo iskreno da vam kažem, nisam primijetio, ne znam u kojoj javnosti se ta nezadovoljstva mogu manifestirati i čini me se da je ovo isforsirano rješenje. Ako već postoje prigovori i ako neki zastupnici misle da bi to trebalo ispitati, onda bi bilo, po mom mišljenju, puno prirodnije da prvo tražimo od nadležnog ministarstva da izvijesti Parlamentarnu skupštinu, odnosno ovaj dom o tome na koji način je provelo postupak, pa, ako nam to ne bude dovoljno, da se onda bavimo istraživanjem, a ne ovako krećemo odmah u neku policijsku istragu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa.

Gospođa Alma Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Ja bih, predsjedavajući, samo kratku intervenciju na tačku 21. To je Sporazum o kulturnoj saradnji između Savjeta ministara i Vlade Narodne Republike Kine – ovo mi je srpska verzija dnevnog reda. Pa, nedostaje riječ Narodne, jer u dopisu Predsjedništva stoji Vlade Narodne Republike Kine a nije isto, pa zato, samo da se popravi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja se ispričavam, je li to greška u dnevnom redu ili u aktu?

ALMA ČOLO:

Greška u dnevnom redu. U aktu Predsjedništva – Vlade Narodne Republike Kine.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa.

Gospodin Rudo Vidović. Izvolite.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Naravno, pozdravljam kolege i kolege zastupnike i sve nazočne.

Ja se nisam prijavio za repliku nego za diskusiju o proširenju dnevnog reda, vezano za zahtjev uvažene kolegice Majkić. Dakle, mi znamo da poslovnički postoji mogućnost i u članku 29. (osnivanje istražnih povjerenstava), ali isto tako mi zastupnici, kad se određujemo naspram takvih zahtjeva, trebamo imati jasnu argumentaciju, a nikako medijsku špekulaciju koju smo ovih dana imali priliku čitati u novinama kada je u pitanju nezadovoljstvo nekih korisnika, pa evo i CEMT dozvola.

Pitanje: Stotinu prijevoznika potpisalo zahtjev jer su nezadovoljni raspodjelom CEMT dozvola, koje je Ministarstvo komunikacija i prometa uradilo na temelju Pravilnika o dodjeli CEMT dozvola, vjerovatno, usuglašeno unutar Ministarstva i napravljeno na temelju nekih kriterija, vladajućih kriterija za tu raspodjelu. Dakle, ono što mene u ovom trenutku buni je zapravo 100 zahtjeva prijevoznika o nezadovoljstvu – kome upućeno, da li iskazano u medije i, ako je upućeno prema Ministarstvu, zar nije bilo logično sačekati da Ministarstvo razmotri takve zahtjeve prije nego što Dom naroda koji štiti interese naroda, dakle sva tri naroda u BiH, ne formira eventualno istražno povjerenstvo koje će provest istragu po pitanju nekih odluka u nekom od ministarstava?

Prema tome, evo kolega Rajić je dakle suštinu toga rekao. Zaista, mislim da je ovo nepotrebno prije nego što se jasni argumenti i eventualni zahtjevi opravdanog nezadovoljstva upute prema Domu naroda, pa onda možda u tom smislu nekakav zaključak u smislu traženja dodatnih pojašnjenja od nazočnog ministarstva. Dakle, naravno da ne mogu podržati proširenje dnevnog reda sa ovom tačkom.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Tihčić.

SULEJMAN TIHČIĆ:

Normalno, ja nisam protiv da se formiraju ove istražne komisije gdje god uočimo opravdane razloge za sumnju da su neke komisije radile suprotno zakonu, pravilnicima i drugim aktima. I ove godine kao i ranijih godina mi smo imali stalno te prigovore da se te dozvole dodjeljuju nezakonito. I meni su se neki ljudi obraćali u vezi sa tim.

Međutim, čini mi se da bi sad bilo preuranjeno da odmah formiramo ovu istražnu komisiju i ovaj prijedlog gospodina Bože Rajića da bi trebalo prvo tražiti izvještaj čini mi se logičnijim, da imamo izvještaj, da jednostavno vidimo kakva je tu procedura, znate, da li na ove odluke komisije ili, ne znam, ovog ministarstva, ko već to donosi, da li ima pravo žalbe. Možda treba iskoristiti ta pravna sredstva, pa tek onda da formiramo tu komisiju. Ali najbolje ćemo znati ako dobijemo taj izvještaj. Ali ne samo izvještaj, jer Ministarstvo će vjerovatno napraviti jedan onako friziran izvještaj koji će braniti tu poziciju, a da vidimo i ove prigovore koji se ukazuju. Jer, bojim se jednog opasnog presedana, ako bi mi sada, ima dosta komisija Vijeće ministara koje rade, na koje ima prigovora; ako bi mi sada formirali ta istražna povjerenstva, ... gdje bi stali s tim. Tako da mislim da ovdje bi trebalo, u svakom slučaju, zatražiti izvještaj, ali i uz izvještaj

da imamo i ove prigovore koji su izneseni na rad ovog ministarstva ili komisije, ne znam ko to radi, ko donosi formalne odluke. I da imamo, na kraju krajeva, i odgovor da li ima ovde žalbeni postupak. Mislim da je preuranjeno sada odmah formirati ovu komisiju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Tihću.
Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, toliko puta je do sada na temu ovu bilo priče da jednom treba staviti tačku. Da je ministar iz moje stranke, ja bih tražila to još sa dvostruko više snage, jer smatram da svi treba da polažemo račun za ono što rade. Dakle, delegati koji potiču iz te stranke, na čelu koje je ministar, bi trebali da budu posebno zainteresovani da ta mrlja koja stoji na ovom ministarstvu zbog ovih dozvola a i ranije je toga bilo – nikad se Parlament ozbiljno nije time pozabavio. Jer, tražiti da onaj protiv koga treba da se izvrši istraga ili, na kraju, nije to prva istražna komisija. Mi sada imamo komisiju koja oko devizne štednje završava rad, to je takođe istražna komisija. Formirana je nova Istražna komisija za ispitivanje gdje su završila donatorska sredstva za BiH. Dakle, redovno se formiraju istražne komisije. Predstavnički dom je neki dan formirao jednu istražnu komisiju. Šta je zadatak komisije? Dakle, samo da se uvjeri da li je postupak bio ispravan. Ko može da ima protiv toga nešto da provjeri se procedura po kojoj je Ministarstvo za 2009. godinu izdalo dozvole. Ne vidim zašto bi tu bilo šta bilo problematično. Komisija može da za relativno kratak period pregleda svu dokumentaciju i uvjeri se u to.

Ja zaista molim za razumijevanje za ovu temu. Prv, molim kolege iz HDZ 1990., ništa nije upućeno na ministra. Dakle, ne radi ministar taj posao, ali rade ljudi tamo koji su zaduženi za to. I inače mislim da bi odgovornost Parlamenta prema izvršnoj vlasti, naročito prema institucijama koje se bave izdavanjem određenih dozvola, za koje je u javnosti fama ... da se uzimaju ogromne pare za to. Treba tu priču završiti. Zašto bi stalno, već pet godina, na tom ministarstvu bila ljaga da se te CEMT dozvole kupuju? Dakle, ne mogu da vjerujem da može bilo ko u ovom parlamentu da bude protiv toga da se ispita je li Poslovnik, koji je donesen 2000. godine, ispoštovan kad su donesene dozvole za 2000. godinu. Ja zaista ne mogu da vjerujem da može bilo ko da bude protiv toga. Dakle, šta će Parlament uraditi? Provjeriti proceduru i reći - ljudi Božiji, završimo s tom pričom, ispravno je ili nije ispravno. Zašto bi neko protiv toga bio?

Evo, toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, da ne otvaramo raspravu o sadržaju. Ja vas lijepo molim, mi sada raspravljamo samo hoćemo li ili nećemo ovo pitanje uvrstiti u dnevni red.

Za repliku se javio gospodin Vidović. Izvolite.

RUDO VIDOVIĆ:

Zapravo, imam potrebu za replikom uvaženoj kolegici Majkić, kad govorimo o ministru iz koje stranke. Ovdje nije uopće bilo govora, niti se moglo iščitati da ja branim ministra iz naše stranke. Na koncu, tim ministarstvom upravljaju i zamjenik ministra iz druge stranke. Nego govorimo o argumentima i razlozima zbog čega bi trebalo eventualno ispitati ispravnost ili neispravnost izdavanja tih dozvola. Ja apsolutno nisam protiv da se to ispita, ali mi se čini, kako je gospodin Tihčić rekao, u ovom trenutku napravili bi ishitren potez, prije nego što imamo zaista kompletne argumente o eventualnim nepravilnosti i eventualno mogućnosti žalbe, koji su upućeni prema tom ministarstvu. I povjerenstvo unutar ovog ministarstva koje je radilo sukladno Pravilniku o raspodjeli? Ja ne znam otkud sad zaključak takav da mi branimo sad ministra. Uopće nije bilo govora o ministru nego o Ministarstvu i samoj proceduri, eventualnim pogreškama u dodjeli CEMT dozvola.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Vidoviću.
Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolege, gospodo iz Vijeća ministara i ostali prisutni predstavnici međunarodnih institucija i prisutni predstavnici medija, zaista ne bih ponavljao ono što smo čuli od gospođe Majkić. Mislim da ova inicijativa ima svoje puno opravdanje. Mi zaista, trebali bi razumjeti one probleme koje su najnovija procedura izdavanja tih CEMT dozvola i koji su nastali u RS-u. Mislim da su ove primjedbe, koje je gospođa Majkić istakla, zaista na mjestu i ja bih vas zamolio da nađemo malo razumijevanja.

Prije svega, ovdje se radi o vremenu. Znamo na koji način se dijele CEMT dozvole. Procedura je znači u Ministarstvu uveliko odmakla. Ja bih zamolio i predstavnike Ministarstva ... ..transporta i komunikacija, ustvari, koji su tu prisutni, da nam oni pomognu u svoj ovoj priči. Ali stvarno, mislim, i kolege koji odlučuju o ovoj inicijativi, da nađete malo razumijevanja da konačno jednom stavimo tačku, kako reče gospođa Majkić, na ovo pitanje, jer zaista imamo svake godine problem CEMT dozvola, jedno pitanje koje se iz godine u godinu ponavlja. Ne vidim ni jedan jedini razlog, neko reče maločas, daj da vidimo procedure žalbe itd., ali, zbog čega smo to mi ograničeni da i za ovu i za prethodne godine jednom za sva vremena jednostavno vidimo na koji način, kojim kriterijima, da li su poštovani ti propisi koji se tiču ove oblasti, da konačno jednom stavimo tačku na ovo pitanje.

Zato vas ponovo i ja isto zamoljavam da prihvatite ovu inicijativu, jer mislim da je ona u potpunosti opravdana, a javnost nam jednostavno neće oprostiti ako pravimo takve greške svjesno, ako zanemarujemo ovakve inicijative. Ko će to drugi o takvim stvarima, eventualnim nepravilnostima odlučivati, ako to nećemo mi na sjednicama domova. I još jednom ponavljam i

zamoljavam da ovo pitanje zaista ozbiljno razmotrimo. A predlažem da gospoda iz Ministarstva saobraćaja, evo tu su, imamo i pomoćnike ministra, da daju i oni svoj stav u ovoj inicijativi.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.

Dakle, samo da upozorim zastupnike. Kad god se netko prijavi, odmah se neko ime tamo ranije briše. Dakle, ovaj program koji prima naše prijave, prijavom sljedećeg ili uključivanjem mikrofona sljedećeg, dakle on briše jedno od imena. Dakle, izbrisan je gospodin Branko Zrno, ali ja ga ne smijem izbrisati. Dajem mu riječ, pa onda gospodin Božo Rajić.

Izvoli, Branko.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, dame i gospodo, evo sad smo, jasno je sada iskazano, u pat poziciji. Mislim, što se tiče toga hoćemo li glasovati ili nećemo za postojeću inicijativu. No, što je meni jasno ovdje, niko od nazočnih nije protiv .../odmaknut od mikrofona i ne razumije se/..., nitko protiv nje nije, ja osobno nisam. Sklon sam podržati prijedlog gospođe Majkić ali ima logike i u ovom što govore kolege. Ovdje je riječ o procedurama.

Ja samo postavljam pitanje je li dovoljno vremena do sljedećeg zasjedanja ovoga doma da se nađe, ne gospođu da odustanete, nego da nađemo formu po kojoj ćemo dobiti informaciju s kojom možemo biti zadovoljni i riješiti ovaj problem, iz koje možemo biti ... i ići u fazu formiranja povjerenstva. Znači, taj period nije velik. Strogo utvrditi zahtjev, preimenovati, tražiti kompletnu informaciju do sljedećeg zasjedanja Doma naroda. Vremenski to je 15 dana. Hoćemo li mi održati sjednicu za 15 dana? Nećemo sigurno, ali dati rok 15 dana i dobiti, tražiti kompletnu informaciju sa onim što ste Vi naveli u svojoj informaciji. Nažalost, mi nemamo ovdje ništa napismeno. Ja mislim da je to, da dobio sam to, ja mislim da je to dobar izlaz iz ove situacije, jer nije red i ne trebamo se na ovakvim pitanjima ni preglasavati, osobito ne a priori proglašavati nekome i prozivati bilo koga. Molim vas toga se moramo suzdržati, mi smo ipak Parlament i tu obvezu mi jednostavno imamo i moramo je poštivati. To je elementarno, naša elementarna obveza.

Znači, ja uistinu pokušavam da iziđemo iz ove, ne zato, molim vas nitko, garantiram nitko od ljudi koji ovdje sjede nije protiv inicijative i ta inicijativa će se provesti ovako ili onako. Radi se samo o tome hoćemo li biti zadovoljni odgovorom, hoće li on odgovoriti. Nažalost, ovo jeste medijski tema koja se evo plasira već tjednima. Svakodnevno je u informativnim emisijama ovo tema dana. Znači, tražimo informaciju koja će odagnati sumnje. Ako ne bude na tom ... tragu, onda ćemo uraditi po zahtjevu gospođe zastupnice.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispričavam se, prije toga gospodin Rajić, pa ćete Vi dobiti riječ.
Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, mislim da je gospodin Branko Zrno, na neki način, korespondirao sa mojim mišljenjem, izrekao dosta toga što sam ja mislio u raspravi reći o ovome pitanju. No, prije toga trebam reći, ja uistinu nemam ni potrebe ni namjere braniti nikoga, pa čak ni sebe, a inače kad branim, vi dobro znate da ja to činim puno strasnije nego što to radim sad. Prema tome ne branim nikoga, ponajmanje ministre iz svoje stranke, ali branim princip, i ne bih želio da gospođa Majkić kao predlagatelj doživi to da je njen zahtjev ignoriran, da je odbijen. Ja želim konačno razriješiti tu dvojbu na sljedeći način, povezujući se na ono što je gospodin Tihić govorio i što sam ja prije toga spomenuo.

Dakle, ne odbacujemo potrebu da se provjeri stanje, ali ne ovim redom poteza, nego predložimo umjesto ovoga zaključka da se donese zaključak kojim će se zatražiti od nadležnog ministarstva cjelovita informacija o ovome pitanju, uključujući i elemente prigovora. Ako nam ta informacija ne dadne odgovor na ovo što ste Vi, gospođu Majkić, tražili, onda je jasno da je sljedeći korak ovo. Evo, predlažem da se na taj način zaokruži.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Zahvaljujem na razumijevanju kolegama i prihvatam da se dakle definiše zaključak Doma naroda da se u roku od 15 dana od dana prijema zaključka, znači Doma, od strane Ministarstva komunikacija i transporta dostavi puna informacija o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima.

Dakle, ... ukoliko budemo kvalitetno mogli da se odrazimo vezano za znači da zaista možemo analizirati tu informaciju, da bude dovoljno podataka, da ukoliko bilo šta ne bude napisano tamo, a što znamo da se dogodilo, smatraćemo da informacija ne može da nas zadovolji i da tražimo formiranje istražne komisije. Evo, time bi mogli da prebrodimo ovaj problem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ako biste htjeli prihvatiti samo još jednu moju malu sugestiju, sa potpunim, u tom izvješću da je sadržan i još jedan podatak – da li je i koliko u postupku prigovora, ima li tužbi ... nekih žalbi itd. Ako traju ti postupci, da kažu koji su to postupci i kad oni očekuju u kom roku bi oni mogli biti okončani? To bi bilo vrlo važno. Mi ne možemo ići prema istražnom povjerenstvu

ako ima bilo kakav postupak koji teče. Meni se čini da je ovo jedan kompromisan prijedlog kojim je i predlagateljica zadovoljna.

Ja predlažem, ako prihvaća gospođa Dušanka, da se involvira i ovaj dio odgovora na postupke koji teku, prigovore koji imaju i da se ovakav zaključak uvrsti u dnevni red. Molim da gospođa Dušanka da svojoj službi da to pretipka i da taj zaključak imamo u obliku kako smo ga sada čuli. Imamo ga doduše na stenogramu i možemo ga skinuti.

Ja stavljam na izjašnjavanje. Tko je za ovakav zaključak, redefiniran kakav smo sada čuli, dakle da bude 32. točka dnevnog reda?

Otvaram glasovanje. Samo malo, stavite kartice na svoja mjesta.

Možete pristupiti glasovanju.

Dakle, imamo jednoglasnu odluku kolega iz sva tri kluba.

Konstatiram da smo utvrdili dnevni red s novom točkom 32. i ponavljam još ovu pogrešku koja je bila tiskarske naravi pod točkom 21. Točka 21. glasi:

- Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o kulturnoj suradnji između Vijeća ministara BiH i Vlade Narodne Republike Kine. To je u konačnici.

Hvala vam lijepa.

Ovim smo mi utvrdili dnevni red i prije nego što pređemo sad na sljedeću točku ja predlažem da radimo do 12 sati i 45 minuta. Tada dajem stanku za ručak i ostale aktivnosti i nastaviti ćemo raditi u 14 sati, a do 12,45 ćemo pokušati učiniti glavninu posla.

Prelazimo na prvu točku dnevnog reda, a to je:

Ad. 1. Odgovori na izaslanička pitanja i izaslanička pitanja

ILIJA FILIPOVIĆ:

Odgovore su dobili gospodin Tihić, gospodin Rajić, gospodin Šaraba i gospodin Adem Ibrahimpašić. Ja sad idem redom i pitam gospodina Tihića je li zadovoljan s odgovorom.

Izvolite.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ja nisam zadovoljan ni sa jednim od odgovora koje sam dobio. Prvo, vezano za pitanje Sporazuma o imovinsko-pravnim odnosima sa Hrvatskom i Srbijom. Kad je u pitanju Hrvatska, očito da se ništa nije uradilo u odnosu na aktivnosti ranijeg Vijeća ministara. Kad je u pitanju Srbija, također nema nikakvih pomaka. Smatram da je Vijeće ministara odgovorno što ovo pitanje ne rješava, tim prije što je Hrvatska pokazala spremnost i oni su voljni potpisati taj ugovor, to je naš interes. Mi imamo preko 2 milijarde vrijednosti imovine u Hrvatskoj koja svaki dan propada, na raznorazne načine se umanjuje njena vrijednost, dok je vrijednost imovine Hrvatske u BiH negdje oko, kažu, 500 miliona, i to uglavnom u RS-u. Smatram da nije korektno

zbog nekih parcijalnih interesa ili čak nekih lobija koji raspolažu sa imovinom Republike Hrvatske u RS-u da se zaustavlja donošenje ovog zakona o imovinsko-pravnim odnosima. Ovdje je velika odgovornost na Vijeću ministara i mislim da oni moraju postići unutrašnji naš konsenzus u BiH, jer od strane Hrvatske imamo suglasnost za potpisivanje ovog ugovora.

Kad su u pitanju ovi drugi odgovori, a tiču se granica, tiču se bilateralnih političkih odnosa BiH sa Srbijom, također nisam zadovoljan, osim što konstatuju da ništa nije urađeno, da nije imenovan ambasador, da ništa se ne razgovara zvanično o granicama. Očito je da između BiH, Hrvatske i Srbije je neophodno održati sjednice Međudržavnog vijeća i pokušati riješiti neka od ovih pitanja. Iz onih razgovara, konsultacija koje sam ja imao, maltene, po stranačkoj liniji, mislim da postoji na strani Srbije i Hrvatske suglasnost da se ova pitanja pokrenu sa mrtve tačke, da tako kažem, i čak da se dođe do zadovoljavajućih rješenja. Protekle dvije godine nije bilo sjednice Međudržavnog vijeća i mislim da bi to bilo neophodno da se uradi.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zahvaljujem gospodinu Tihću.

Gospodin Božo Rajić. Neki zastupnici su dobili po dva odgovora, neka se osvrnu na sve odgovore koje su dobili.

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam dobio odgovor na postavljeno zastupničko pitanje. U suštini zadovoljan sam odgovorom, ali bi bio zadovoljniji još da je ovdje naznačeno da je o ovoj informaciji obaviješten zainteresirani kandidat za ombudsmana koji nije izabran i onda bi na taj način moja potreba za dobivanje odgovora bila potpuna.

Međutim, dužan sam opet upozoriti na ono što je jučer gospodin Jović, očito da sve više i više se zanemaruju poslovničke i ustavne odredbe o dostavljanju materijala na jeziku naroda i na pismu naroda kojem ko pripada. Ja sam opet dobio odgovor na pismu i na jeziku koji ne pripada, ne pripada mom konstitutivnom narodu. Ja bih za buduće molio, dakle neću od ovoga praviti problem, ali zaista bi bio red da konačno te službe počnu uvažavati ovo pravilo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ja odmah, na ovo što ste vi sada rekli, molim i zadužujem, dakle i vas molim da me podržite u ovom prijedlogu: Tajništvo Parlamentarne skupštine da dostavljajući pitanje zastupnika navede da traži odgovor na jeziku zastupnika koji je postavio to pitanje. Vijeće ministara mora to poštovati. Slažete li se s tim? Učinite to u svim narednim našim pitanjima koji će ići prema bilo kome.

Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege i kolegice, imao sam dva delegatska pitanja i nisam zadovoljan odgovorima ni na jedno od pitanja koje sam dobio.

Prvo moje pitanje odnosilo se na sredstva koja su dodijeljena Opštini Ravno za povratnike srpske nacionalnosti u ovu opštinu, koja nažalost još uvijek do sada nisu raspodijeljena. Dakle, Budžet je usvojen prošle godine u ovo vrijeme, sredstva su doznačena Opštini Ravno u maju mjesecu, a tek ovih dana komisija obilazi teren i vrši utvrđivanje stanja. Zaista katastrofalno. I ja lično mislim da se obaveza nadležnog ministarstva ne završava onog trenutka kada dodijeli sredstva opštinama, nego mora da prati realizaciju stanja, da interveniše i utiče da se ta sredstva vrlo brzo podijele i da dođu do onih ljudi kojima su zaista potrebna. I da se nepotrebno ne razvlači vrijeme. I drugo, tražio sam odgovor što se tiče kriterijuma. Naravno, ja veoma dobro znam te kriterijume, ali veoma često ljudi koji na terenu rade na ovim poslovima traže da se ljudi izjasne o pripadnosti odgovarajućoj političkoj stranci. I mislim da je to apsolutno neprihvatljivo. Da te ljude koji imaju svoju muku veliku ne treba mučiti na takav način i da treba dodijeliti onima kojima su ta sredstva potrebna i koji će ih upotrijebiti na najpravilniji i najbolji način.

I drugo moje delegatsko pitanje ticalo se graničnog prelaza na Ivanici. Apsolutno sam nezadovoljan odgovorom. Dakle, ja nisam tražio odgovor da li se to zemljište nalazi u privatnom vlasništvu ili u državnom vlasništvu. Tražio sam da li je prodato. I dobio sam ovdje od ministra Sadovića na prošloj zajedničkoj sjednici odgovor da je to zemljište prodato. Ali Opština Ravno je morala da iskoristi pravo koje je imala, u svakom slučaju, a to je pravo preče kupovine, i da zaštiti taj granični prelaz, jer postoji namjera da se granični prelaz pravi 4-5 km u dubini teritorije, a svi znamo da tamo gdje je granični prelaz da je tamo granična tačka. I tražim da se radovi na ovom graničnom prelazu počnu realizovati čim prije, jer ovdje stoji tokom 2009. godine. I naravno, u ovom odgovoru na jednom mjestu stoji da će se sjednica Mješovite komisije BiH i Hrvatske, na kojoj bi trebala da se izvrši prekategorizacija ovog graničnog prelaza, održati tek u decembru mjesecu. Ja ne znam da li je ovo greška. Ako je ovo tačno, onda ne treba je ni održavati u decembru. Zato ja postavljam svoje pitanje koje proizilazi iz ovoga: 'Da li je zaista tačna informacija da će se ova sjednica održati u decembru mjesecu, a pretpostavljam da nije tačna informacija?'

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nismo još došli na točku novih pitanja.

SLOBODAN ŠARABA:

Samo da završim, gospodine predsjedavajući. Ja to znam, ali da se ne bih javljao tražim da se ova sjednica Međudržavnog vijeća održi čim prije i da se pitanje prekategorizacije riješi do početka turističke sezone. E, to je ono što mi zahtijevamo.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo. Uobličite onda to vaše pitanje, pa će to biti već, predat ćete ga službi. Gospodin Adem Ibrahimpašić, već ste se javili. Je li to prijava?

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ne, ne, ovo je diskusija, odgovor.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dakle, ... mi se ovdje nadmudrujemo. Ja postavljam pitanje Vijeću ministara, odnosno određenom ministarstvu: 'Zašto se ne uvede akciza na cigarete iz Hrvatske u istoj mjeri kako nama obračunava država Hrvatska na naše cigarete koje idu u Hrvatsku?' Dakle, to se pošalje Upravi za indirektno oporezivanje, onda ona kaže 'da nema političke volje'. Kad sam ja pitao šta znači to 'nema političke volje', evo pročitat ću vam, tačan je navod, 'iz postavljenog pitanja da se akciza na uvoz duhanskih' itd. i sad zaključuje da li je neophodno radi zaštite domaće proizvodnje sa višim poreskim stopama oporezovati akcizom duhanske prerađevine koje se uvoze u BiH kako to čini susjedna Republika Hrvatska: 'svakako predstavlja političku volju vlasti u BiH, a ne političku volju Uprave za indirektno oporezivanje'. Ljudi su u pravu. Ja ne pitam njih, mogu mi kazati, mi s tim nemamo ništa. Ja bih podnio jedan zahtjev, molim vas, da se ovo prekine.

Dakle, ovdje imamo dvije štete. Jedna je šteta što država ostaje škartirana u prihodu, a druga je šteta što naše cigarete nemaju iste uvjete na hrvatskom tržištu kao što hrvatske cigarete imaju na našem. Ja predlažem zaključak: Da se ova stvar, jer je sad u pripremi, ako se ne varam, izmjena Zakona o akcizama, riješi na bazi reciprociteta. Kako oni nama, tako mi njima! Pa, kad oni ukinu nama, i mi ćemo ukinuti njima. Mi se ovako nadmudrujemo već 10 godina, Bog te pita koliko smo novaca izgubili, mi kao država u prihodu, u Budžetu, a koliko je Fabrika duhana u Sarajevu, Mostaru, ne znam ni ja gdje još, izgubila.

Dakle, ja nudim takav zaključak, ako to može.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Prelazimo na to da čujemo nova zastupnička pitanja.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, tačno 29.11., dakle tačno poslije, 29.10., tačno poslije tri mjeseca, na današnji dan, sam postavila pitanje: 'Hoće li i kada biti izvršen nacionalni balans u Ministarstvu bezbjednosti i kakav je nacionalni sastav?' I dobila sam odgovor.

Da li možemo biti zadovoljni pojedinačno. Evo, otprilike, stanje je ovakvo. Dakle, Bošnjaci ukupno u Ministarstvu bezbjednosti drže 81 poziciju, od toga 60 visoka stručna sprema i samo ću o tome govoriti. Srbi u Ministarstvu bezbjednosti imaju 47, od toga 30 na pozicijama VSS i Hrvati imaju ukupno 29 zaposlenih, od toga na poziciji VSS 18. Gledajući sad kakvo je stanje pojedinačno po mjestima, Bošnjaci, znači pored ministra, imaju i sekretara, što ne bi trebalo biti ali, eto, 13 šefova odsjeka, četiri pomoćnika ministra, jednog zamjenika direktora, to su ključne pozicije u Ministarstvu, ukupno znači 19 pozicija ovih koje su značajnije. Kad se gleda struktura ovih šefova odsjeka, to su ključni resori: Borba protiv terorizma, jedno; drugo, Borba protiv organizovanog kriminala; Informatička bezbjednost, treće; i Zaštita granice aerodroma, četvrto itd. Govorim o onim pozicijama koje Bošnjaci zauzimaju. Srbi zauzimaju: dva pomoćnika ministra i pet šefova odsjeka. Od toga to su: Srbi na mjestu pisarnice, arhive, administrativnih poslova i održavanje opreme. To su mjesta koja drže Srbi. I Hrvati su na pozicijama, znači imaju dva pomoćnika ministra, imaju tri šefa odsjeka i jednog zamjenika direktora, a kod pozicije ovih šefova odsjeka jedna je za međunarodnu organizaciju, neku analitika i analiza i propis i nadzor za obuku.

Dakle, to je ono o čemu sam govorila da stanje u Ministarstvu bezbjednosti zaista treba nacionalno izbalansirati, i to ne samo nacionalno nego i po pozicijama. Dakle, druga dva naroda treba dovesti u poziciju da budu adekvatno zastupljena u ovom ministarstvu. Dakle, drago mi je da nisam uzalud insistirala nego da ovi podaci su svima rekli dovoljno.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa i primite moju ispriku u ime Tajništva Parlamentarne skupštine. Niste uvršteni ovdje, jer je ovo pitanje koje ste Vi postavili na 2. posebnoj zajedničkoj sjednici oba doma. Mišljenja su bila da to ne treba staviti među primljene odgovore na današnju sjednicu Doma naroda. Ubuduće molim da Tajništvo, bez obzira gdje postavi i kad je stigao odgovor, na sjednici Doma dadne odgovore koji su došli našim zastupnicima, da se to više ne događa. Dakle, ja se ispričavam, ja Vas nisam imao evidentiranu.

Prelazimo na nova zastupnička pitanja. Šaraba je počeo sa svojim pitanjima. Imate li Vi još neko pitanje osim tog kojeg smo čuli? Hvala lijepa.

Pitam zastupnike, prijavu imam Hazima Rančića i gospodina Rude Vidovića, Adema Ibrahimašića i Hilme Neimarlije. E, ovim redom kako sam vas pročitao.

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo. Poštovani predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, dame i gospodo, za danas ja ću imati dva kratka pitanja. Naime, Zakonom o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji BiH, i to članovima 7. i 8. predviđena je obaveza Vijeća ministara i Predsjedništva BiH da pripreme, odobre i dostave Parlamentarnoj skupštini BiH na usvajanje *Platformu Obavještajno-sigurnosne politike* koja sadrži opće smjernice za rad Obavještajno-sigurnosne agencije BiH, u skladu sa međunarodnim standardima.

Moje pitanje, dakle ide i upućeno je prema Vijeću ministara i Predsjedništvu BiH:

'Zašto Vijeće ministara BiH i Predsjedništvo BiH nisu izvršili svoju obavezu i pripremili, odobrili i dostavili Parlamentarnoj skupštini BiH na usvajanje *Platformu Obavještajno-sigurnosne politike za rad Obavještajno-sigurnosne agencije BiH za 2009. godinu?*'

Moje drugo pitanje je veoma kratko. Ono je upućeno predsjedavajućem i ministrima u Vijeću ministara BiH:

'Zašto predsjedavajući Vijeća ministara i ministri u Vijeću ministara BiH ne prisustvuju sjednicama Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH?'

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančić.
Gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Ja imam zastupničko pitanje upućeno Regulatornoj agenciji za komunikacije BiH a vezano je za korištenje radiofrekventnog spektra u BiH.

Zapravo, Zakonom o komunikacijama BiH Regulatorna agencija za komunikacije u suradnji sa Vijećem ministara je izravno zadužena za upravljanje frekvencijama i za izradu Plana namjene frekvencija. Isto tako Agencija, prema istom zakonu, poduzima odgovarajuće mjere u svrhu osiguranja učinkovite i neometane upotrebe radiospektra BiH. Također, Agencija za komunikacije usvaja Plan namjene radiofrekventnih opsega kojim se definiraju radiofrekvencije ili radiofrekventni opsezi namijenjeni za individualne radiokomunikacije i individualne skupine korisnika.

Poznato je da liberalizacijom tržišta komunikacija u BiH se već nazire namjera i potreba za uvođenjem tzv. pete generacije bežičnih pristupnih sustava WiMAX u opsegu od 3,5 GHz. Ali isto tako je poznato svima da postojeća prijenosna i emisiona infrastruktura javnog RTV sustava BiH koristi dio tog frekventnog spektra predviđenog za WiMAX usluge, uz čiju odluku, ne znam. Oslobođanjem spornog radiofrekventnog opsega sigurno bi se zaštitili domaći telekom operateri, sigurno bi se ubrzao proces uvođenja digitalne televizije u BiH, ispunile bi se međunarodne preuzete obveze o harmoniziranom korištenju radiofrekvencija itd.

U tom smislu, dakle postavljam pitanje Regulatornoj agenciji za komunikacije BiH:

'Kada će se osloboditi frekventni spektar predviđen za WiMAX usluge, a koji trenutno koristi Javni RTV sustav BiH.'

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Vidoviću.
Gospodin Ibrhimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja imam dva pitanja.

Jedno pitanje je pitanje Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Pročitat ću ga: 'Dana 23. septembra 2008. godine, znači prije više od četiri mjeseca, Odbor pivarske industrije BiH pri Vanjskotrgovinskoj komori BiH koji čine sve domaće pivovare je dostavio formalan zahtjev pod brojem protokola 25-9130/08 Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa kako bi se inicirale mjere zaštite radi rješavanja pitanja prekomjernog nivoa uvoza piva koji čini nekih 63% od ukupne potrošnje u BiH u 2007. godini.

Ovaj formalni zahtjev je predat u skladu sa Odlukom o mjerama zaštite domaće proizvodnje od prekomjernog uvoza, usvojene od Savjeta ministara BiH 23. septembra 2002. godine, („Službeni glasnik BiH“, br. 30/2002), na osnovu članova 31. i 33. Zakona o vanjskotrgovinskoj politici BiH („Službeni glasnik BiH“, br. 7/98) i člana 14. Zakona o Savjetu ministara BiH, koji je također u skladu sa članom 22. CEFTA sporazuma. Član 22. CEFTA sporazuma definiše da bilo koji član CEFTA-e može da uvede zaštitne mjere u slučaju da država može da dokaže prekomjerni uvoz koji nanosi ozbiljnu štetu domaćoj industriji. Odbor pivarske industrije je obezbijedio sve potrebne zvanične podatke u cilju dokazivanja prekomjernog uvoza i dokazao da postoji slučaj za uvođenje unilaterarnih mjera od strane BiH.'

Pitanje glasi: 'Kada će Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa ili postupiti po Zahtjevu Odbora pivarske industrije ili ga odbiti?'

Pazite, radi se o više od četiri mjeseca.

Mi smo mogli ovo isfinansirati, inače puno su potrebni ovakvom jednom zahvatu poljoprivrednici, ali oni ne mogu i nemaju para da ovo isfinansiraju.

Drugo pitanje Vijeću ministara.

U januaru mjesecu na jednoj televizijskoj emisiji zamjenik ministra za civilne poslove, gospodin Šepić, izjavio je da se, citiram, 'u ladicama predsjednika Vijeća ministara nalazi oko 200 gotovih zakonskih projekata'. Kako je po opštem mišljenju Parlamentarna skupština BiH poprilično nezaposlena, pitanje glasi: 'Koliko je tačno gotovih zakonskih projekata', pod navodnim znacima, 'u ladicama predsjednika Vijeća ministara i zašto se ti zakoni ne puštaju u parlamentarnu proceduru?'

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Profesor Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati i gosti,
imam jedno pitanje koje upućujem premijeru RS-a, ministrima pravde i izbjeglica RS-a, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH, Visokom predstavniku i Misiji OSCE-a u BiH.

Nosioci najodgovornijih dužnosti u RS-u već godinama, u različitim prilikama ističu provedbu imovinskih zakona i ostvarenje povrata imovine kao jedan od uspjeha vlasti RS-a. Nakon predbajramskog paljenja džamije u Kuli Fazlagića, ti su se dužnosnici oglasili izjavama o ravnopravnosti pripadnika različitih vjerskih i etničkih zajednica u RS-u i o čvrstoj opredijeljenosti vlasti RS-a na očuvanja te ravnopravnosti.

Međutim, ima li uopće smisla govoriti da smo ušli u 14 godinu od potpisivanja Dejtonskog sporazuma i da Fati Orlović još nije vraćena imovina? Da se i nakon 13 godina i 2 mjeseca dejtonskog mira i zakona povratnicima u Konjević Polje ne dopušta korištenje vlastite okućnice? Fati Orlović se uskrađuje pravo na vlastitu imovinu, na vlastitu okućnicu. Starica iz Konjević Polja se maltretira, muči i terorizira, zato što traži svoje pravo koje joj pripada po Ustavu RS-a, po Dejtonskom mirovnom sporazumu i njegovim Aneksima IV, VI i VII, po Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, po Univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravima. Sudski i drugi organi RS-a izruguju se tim najvišim zakonskim aktima BiH i današnjeg svijeta i, zloupotrebljavajući niže zakonske akte, kažnjavaju Fatu Orlović. Kažnjavajući Fatu Orlović oni povratnicima u RS upućuju poruku koja je neusporedivo konkretnija i bitno drugačija od poruka koje prigodno upućuju visoki dužnosnici RS-a. Prije nekoliko dana Okružni sud u Bijeljeniji je osudio na mjesec dana zatvora uslovno Fatu Orlović. Presuda je donesena, a da osuđena nije nijednom ni pozvana od suda. Može li se taj akt primiti drugačije nego kao užasavajući slučaj izrugivanja sa pravdom kao civilizacijska sramota?

Premijeru RS-a, ministrima pravde i izbjeglica, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH, Visokom predstavniku, Misiji OSCE-a u BiH upućujem sljedeće pitanje: 'Kada će se obustaviti bezobzirno dvostruko nasilje nad Fatom Orlović i kada će povratnica iz Konjević Polja konačno moći da uživa elementarno ljudsko pavo vlasništva i osnovnu ljudsku slobodu nesmetanog kretanja u svojoj kući i svojoj okućnici?'

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pitanje je upućeno Savjetu ministara. Prevoznici iz BiH su već godinama jedini u Evropi koji ne mogu imati oznaku TIR na kamionima koji u cijeloj Evropi omogućavaju lakši i jeftiniji prekogranični prevoz. Zbog sporog i neefikasnog rješavanja ovog problema u BiH domaći prevoznici ali i privreda ove zemlje trpe velike finansijske gubitke. Bez TIR oznake naši prevoznici, umjesto da krstare evropskim putevima i donose toliko potreban novac za razvoj ove

zemlje, oni svoje kamione drže parkirane i čekaju domaće političare da konačno urade nešto za njih. Ili, ako se odluče na prevoz, oni plaćaju veće garancije za prelazak preko granice, moraju čekati u nepreglednim kolonama na granicama, i ne samo to. Da bi došli do pojedinih zemalja, vozači moraju nositi veliku količinu novca u kešu. Da imaju TIR oznaku imali bi mnogo lakši i jednostavniji prelazak preko granice.

Molim Savjet ministara da mi hitno odgovori na sljedeće pitanje:

'S obzirom da je BiH jedina zemlja u Evropi koja nije članica sistema TIR, molim odgovor kada će biti uspostavljen sistem TIR u BiH?'

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja imam prijavljenog još gospodina Tihića. Izvolite, gospodine Tihiću.

Ako još netko želi, neka se prijavi.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ja ne znam baš da li ću do kraja biti preciziran, ali kasnije ću pismeno to pitanje precizirati, ali ponukla me diskusija Adema Ibrahimpašića vezano za tvornice duhana, za nemogućnost da mi izvozimo cigarete u Hrvatsku, a da istovremeno imamo, ne znam ti, naše tržište preplavljeno, i to godinama, cigaretama iz Hrvatske, a ni jedna kutija, ni jedna šteka cigareta iz tvornica duhana ne može se izvesti u Hrvatsku ili neke druge zemlje. Mislim da je to jednostavno neprihvatljivo.

Ja ne mogu razumjeti naše ljude u ministarstvima koji rade i koji su zaduženi za ove poslove i ko ima pravo da kaže da ne postoji politička volja. Pa, kakva je naša politička volja? Naša politička volja jeste da zaštitimo domaću proizvodnju. Naša politička volja jeste da uberemo veće prihode. Naša politička volja jeste da pomognemo kooperantima od kojih se otkupljuje taj duhan. Ja znam, u Posavini tamo i Semberiji, da se taj duhan otkupljuje. Naša politička volja jeste da smanjimo deficit. Ko može sada da kaže tamo u Upravnom odboru Uprave za indirektno oporezivanje, Ministarstvu finansija, Ministarstvu spoljne trgovine – da je naša politička volja drugačija? Ja imam informaciju da je Upravni odbor predložio izmjene Zakona o akcizama kojima se predviđa negdje cirka po osnovu akciza na duhan da uberu nešto oko 50, dodatno 50 miliona. A ima prijedlog, ukoliko bi uveli reciprotitet prema Hrvatskoj, da to bude 157 miliona. Ko ima pravo da to radi ... iz nekih ličnih, grupnih ili, ne znam ti, interesa drugih? Pa, valjda mi svi živimo od ovog buždeta!? Valjda mi iz ovog budžeta primamo penzije i školujemo se itd. Ovo nema smisla. Mislim, ovo je jedno takvo ozbiljno pitanje i nekoliko godina se prave gluhi neki, znate, u ovim ministarstvima, u upravama. I zbog toga ja postavljam pitanje zbog čega, i Ministarstvu finansija i Ministarstvu spoljne trgovine i Upravi za indirektno oporezivanje i Vijeću ministara: 'Zašto se ne predlože izmjene Zakona o akcizama, zašto se ne uvede reciprocitet, ne samo za duhan nego i sve druge proizvode? Koji su to lobiji koji mogu da zaustave političke interese BiH? I još, pazi, pozivaju se da nema političke suglasnosti, političke volje, taman posla. Politička volja jeste da se zaštiti domaća proizvodnja, politička volja jeste da se uberu što više javni prihodi da naši kooperanti mogu da proizvode duhan i da se to otkupljuje, a ne da prodajemo tuđe cigare. I naša politička volja jeste da možemo izvoziti i smanjivati trgovinski deficit.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Treba samo precizirati pitanje, odgovor imamo, obrazloženje pitanja imamo.

Pošto nema prijavljenih, ja zaključujem; ima još Ivo Miro Jović, ispričavam se. Nije bilo na monitoru.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja nemam postaviti pitanje, ali bih samo sugerirao. Bilo bi jako važno i dobro da kad se postavljaju ovakva pitanja ne odnosi se samo na jednu zemlju. Nije u pitanju, i ovdje je izneseno da se to odnosi na Republiku Hrvatsku.

_____?
/nije uključen mikrofon/

IVO MIRO JOVIĆ:

Pa niste rekli nikako, pa ja lijepo želim pojasniti, pa evo to, dozvolite. Znači, ja sam strastven pušač i ne pušim cigarete iz Hrvatske, a na našem su tržištu vrlo jeftine i jeftinije nego u zemlji odakle je podrijetlo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Zaključujem raspravu o točki 1.

Prelazimo na usvajanje Zapisnika pod točkom 2.

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 23. sjednice Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram raspravu. Neka puši tko što hoće i pošto god hoće, nastavimo raditi. Nastavimo raditi, gospodine Joviću.

Tko želi riječ glede Zapisnika 23 sjednice? Otvaram raspravu. Ne želi nitko. Zaključujem.

Stavljam na izjašnjavaње Zapisnik 23. sjednice.

Tko je „za“? Otvoreno glasovanje.
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 23. sjednice.

Prelazimo na točku 3. Točka 3. je ključna točka današnjeg zasjedanja, ali isto ne manje značajne su i druge točke.

Ad. 3. Zahtjev Kolegija Doma naroda za razmatranje Prijedloga zakona o Proračunu institucija BiH i međunarodnih obveza BiH za 2009. godinu po žurnom postupku, dostavljenog od Zastupničkog doma

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, mi bismo se morali prvo izjasniti o proceduri predloženoj od strane Kolegija, da to bude žurni postupak. Ako to prihvatimo, onda nema amandmanskog djelovanja. Ne bi nam bilo ni pametno amandmanski djelovati, a znamo iz kojih razloga.

Ja vas još samo želim izvijestiti da je Zastupnički dom usvojio Prijedlog zakona o Proračunu i Proračun u tekstu kakvog ste ga vi primili.

Otvaram raspravu. Traži li netko riječ?
Gospođa Dušanka. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja želim samo da kažem nekoliko riječi. Današnji datum nas upozorava ... kakva procedura da bude. Danas je 29. januar, odavno smo trebali imati donesen Budžet i ovo je doista posljednji trenutak da o tome odlučimo. Dakle, Klub delegata srpskog naroda će podržati odluku da se Budžet razmatra po hitnoj proceduri.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ovaj dom je najmanje krivac da mi danas, našom odlukom, donosimo ovaj proračun države BiH. Dakle, do sada je bilo jako puno zapleta i raspleta i evo svi su raspleti se dogodili, dakle mi možemo, imamo čist prostor da danas donesemo ovaj proračun.

Dakle, ima li još netko potrebu reći nešto?
Gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala lijepa. Kolege i kolegice zastupnici i ostali sudionici ove današnje sjednice, ja zaista želim izraziti svoje zadovoljstvo da je nakon burnih rasprava o ovom pitanju donošenja Proračuna BiH, kao jednog od najbitnijih i političkih i ekonomsko-socijalnih pitanja svake

države, pa i ove, da je konačno postignuta suglasnost i zbog toga mislim da ćemo, ne samo ja nego da će i zastupnici ostali u Domu naroda, reducirati dobro svoju raspravu u pogledu suštine. Mislim da je najvažnija suština danas to da smo postigli suglasnost i da ćemo imati Proračun BiH za 2009. godinu, a unutarnja struktura, ja sam, onoliko koliko sam mogao vidjeti, vidio da, takva kakva jest, ona je uglavnom manje-više zadana.

Prema tome, podržat ćemo ovaj proračun bez ikakvih dodatnih zahtjeva i bilo kakvih amandmana i očekujem da će se tako ponašati i ostale kolege, jer ne vidim razloga i nije produktivno ulaziti u jedan takav zaplet, ali opet imam tehnički prigovor. Oni koji su pripremali materijal trebali bi voditi računa da mi sa dobrim naočalama ovo ne vidimo, jer to bi se moglo riješiti tehnički drugačije da se vide ovi podaci koje smo dobili. Mislim da je gospodin Kasumović razumio o čemu se radi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Mislim da je primjedba na mjestu i da bi te brojčice mogle biti malo krupnije. Ja bih volio kad bi one bile i malo veće u konačnici. No, na to ne možemo utjecati. Evo, imam dojam da nema više prijavljenih za raspravu.

Ja stavljam na glasovanje proceduru, ovaj zahtjev da to danas odradimo po žurnom postupku.

Tko je „za“. Otvoreno je glasovanje.

Imamo entitetsku većinu i imamo dvoje suzdržanih. Procedura je prihvaćena.

Sada ćemo se izjasniti o ovom prijedlogu akta.

Otvoreno glasovanje. Izvolite glasovati.

Imamo jedan glas „protiv“, imamo dva „suzdržana“, imamo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nije glasao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ponovit ćemo ako nije glasovao, ako mislite da imate nešto. Dakle, amandmanskog djelovanja nema, to znamo, proceduru smo prihvatili.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Imate neodoljivu želju. Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, nemojte, dosta nam je već.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, neću Vas, ne mogu Vam uskratiti želju da govorite. Vi imate na to pravo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo da Vam kažem nešto. Nemojte, dovoljno nam je oduzeto pravo kao Domu da stavljamo amandmane na Budžet. Mi smo već nekoliko godina u poziciji da ovaj dom ne može stavljati amandmane na Budžet. I nemojte, pored toga što nam je to pravo oduzeto, jer nemamo vremena, što smo u stisci, nemojte sad da nam ... onemogućite da ne možemo ni da govorimo o tome. Dakle, to su, dozvolite da ljudi imaju pravo da kažu nešto o Budžetu. Dakle, niko ne spori da ćemo podržati, moramo podržati, nemamo izbora.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nitko to ne spori, imate riječ, krenite s diskusijom.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, molim Vas, zaista već nekoliko godina pokušavam da uradim jednu stvar koju smatram da je nužna: da u jednom amandmanu djelujem, ali onemogućena sam već treću godinu. BiH ima BHMAL koji se bavi deminiranjem. Sredstva za deminiranje ovoj zemlji prikuplja slovenački fond. BiH nije u stanju godinama da formira sa minimalnim sredstvima svoj fond i da druge zemlje ulažu u taj fond da bismo mi kontrolisali sredstva koja dolaze, nego Slovenija ko zna na koji način i kako nama dostavlja ta sredstva, jer oni drže taj dio sredstava.

Dakle, ja sam ogorčena što kao delegat i član ove Parlamentarne skupštine ne mogu da utičem na popravljjanje stvari koje bi se trebale popraviti po ovom budžetu. Dakle, nisam mogla to da ne kažem i ne vjerujem da je ikome to svejedno. Ali hoću da se zna da je ovom domu onemogućeno da već godinama zbog vremena koje potroši Predstavnički dom i zbog kasnog pristizanja svih saglasnosti, koje dolaze na Budžet, da ima mogućnost da djeluje na njega.

Dakle, ja vas molim da imamo razumijevanja o tome, bar imamo pravo da kažemo naš jez zbog toga.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja nisam imao nakanu nikome oduzeti riječi, dapače. Svatko ko se javi za riječ, iscrpit ćemo raspravu tek onda kad se ne bude nitko javio. Ali kako se prethodno Dom izjasnio o žurnom postupku, amandmanskog djelovanja nema. Dakle, zaključio sam, evo očito pogrešno da neće biti ni rasprave.

Ja se ispričavam i dajem riječ sad gospodinu Rančiću. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Dakle, uvažavajući činjenicu da smo kao Dom podržali hitni postupak za donošenje Prijedloga zakona o Budžetu, jasno je da nema amandmana, redovne procedure i stoje argumenti šta je kolegica Majkić kazala, vezano za proceduru oko budžeta koja se ponavlja iz godine u godinu a pred našim domom. Zato ću izraziti samo svoje nezadovoljstvo – evo, dakle ja ću glasati za Budžet – ali makar sa jednim dijelom Budžeta. On se tiče zakupa koji se u našem budžetu iz godine u godinu povećavaju. Ja sam o tome postavljao i delegatsko pitanje. Naše Vijeće ministara je kazalo: oni će poduzeti aktivnosti da dođe do smanjenja tog budžeta na način da će ili kupovati ili izgrađivati nove zgrade za smještaj institucija BiH. Međutim, mala je fajda od tog njihovog odgovora. Kad pogledate Budžet u tom dijelu oko troškova zakupa sa 18.758.712 maraka, koliko je bio planirani Budžet u 2008. godini, plan Budžeta za 2009. godinu na ovoj stavci je 26.844.000 što je za 8.085.288 maraka povećanje u odnosu na prethodnu godinu.

Kada pogledate ovu listu troškova zakupa u dokumentu Budžeta, vidjet ćete na koje se institucije odnosi povećanje ovog zakupa. Ono što mene veoma iznenađuje jeste da je to najveće povećanje zakupa kod Ministarstva odbrane u iznosu od 8.689.538 KM. Zar pored tolike imovine koju su imali (znate, ona armija, pa koju je naslijedila Armija Republike BiH itd.) i aktivnosti oko utvrđivanja perspektivnih lokacija itd. - šta je ovo pa u Ministarstvu odbrane je neophodno izdvojiti preko 8,5 miliona novca za dodatne zakupe?

I nije to jedina institucija, dakle i Generalno tajništvo Vijeća ministara ima procent od 1.623 povećanje, zatim Ministarstvo vanjske trgovine 253%, Agencija za promidžbu stranih ulaganja 403%, Ured za veterinarstvo 159%. Dakle, radi se o institucijama koje su imale zakup i u prošloj godini, a onda odjednom enormno dolazi do povećanja troškova zakupa u ovim institucijama. Isto tako možemo nabrojati i Agenciju za državnu službu 803%, Institut za standardizaciju, pardon, Institut za mjeriteljstvo, zatim Uprava za zaštitu zdravlja bilja 238%, Ured za razmatranje žalbi po javnim nabavkama 121%, Agencija za javne nabave 130%, Direkcija za ekonomsko planiranje 292% povećanje, Ured koordinatora za reformu javne uprave 424% itd.

Dakle, evo samo sam kroz ove činjenice htio pokazati kako se nedomaćinski odnosi u pogledu trošenja ovih sredstava, jer smatram da zakup ne treba povećavati nego ta sredstva treba koristiti na način ili da se kupuju ili da se grade nove zgrade za potrebe institucija BiH, ili da se u postojećoj imovini i zgradama koje su državna imovina ili neke druge, bilo koje institucije, da se smještaju nove i postojeće institucije BiH.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančiću.
Gospodin Koprivica. Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja ću samo kratko prokomentarisati. Zaista nemam namjeru komentarisati pitanje Budžeta, samo bih istakao jedan momenat, a taj je da je prije nekoliko dana na 11. Interparlamentarnom susretu u Briselu naša delegacija imala jednu primjedbu od strane evropskih parlamentaraca. Upravo se ticala pitanja Budžeta, odnosno neusvajanje Budžeta institucija BiH za 2009. godinu. Mislim da će ovaj korak jednu pozitivnu poruku poslati i ja s te strane pozdravljam ovu odluku. Očigledno ćemo danas na ovoj sjednici je i donijeti.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.
Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, ja neću ništa čitati, ništa ponavljati, samo sam se javio zbog ovoga, zato što sam jedan od sudionika pripreme proračunskih potreba institucija koje su najveći proračunski korisnici – Ministarstva odbrane i Ministarstva sigurnosti. Tu je isto gospođa Majkić. Mi znamo njihove potrebe, znamo i objektivne potrebe, znamo i način kako izaći iz ovoga čitanja što je sad uradio kolega Rančić, jer dovršetak zgrade SIPA-e oslobađa ogromna sredstva koja se daju zbog najma. Ali drago mi je što je ovo spomenuo iz prostog razloga, valjda sad konačno, i temeljem ove skoro statistike, shvatimo što to znači riješiti pitanje imovine u ovoj zemlji. I neće nam se ponavljati, kad to pitanje riješimo, ovo što se sada javlja. Uvažavajući najprije ono što je kolega Rajić na početku rekao, mislim da nema potrebe ni ja ništa više kazati.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine Zrno.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ja sam svjesna činjenice da mi ovdje ne možemo ništa promijeniti, ali ne mogu da ne dam neki komentar. Čini mi se da se radi o nejednakom tretmanu pojedinih budžetskih korisnika od strane Vijeća ministara koje je pripremalo Budžet za ovu godinu.

Jutros sam iz medija vidjela da predsjednica Suda BiH organizira pres-konferenciju, jer su joj sredstva za ovu godinu obezbijedena maltene u istom iznosu kao za prethodnu godinu, čime je onemogućeno efikasno funkcioniranje institucije kojom ona predsjedava. I evo, vidim u prošloj godini su imali 10.379.000, a ove godine 10.520.000.

Međutim, kad pogledam neke druge institucije, ne samo institucije nego evo npr. Generalni sekretarijat Vijeća ministara, oni su tamo bili u mogućnosti da sami utiču preko Vijeća ministara da se sredstva u Budžetu njima obezbijede u većem iznosu. Kod njih je npr. povećanje za više od preko 1.200.000 maraka, a mislim da ne trebam govoriti koji je značaj Suda BiH u ukupnoj konstelaciji institucija na državnom nivou.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Lista prijavljenih je iscrpljena. Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Prelazimo na izjašnjavanje.

Otvorena je mogućnost izjasniti se. Izvolite.

Proračun smo dobili s jednim glasom „protiv“ i dva „suzdržana“.

Hvala vam lijepa.

Konstatiram da smo usvojili Proračun za 2009. godinu.

I onda ćemo ... iza odmora odmah pristupiti svim ovim aktivnostima koje smo sada čuli, koje je nužno poduzeti, mi kao Dom, kako bi do kraja ove godine pokušali imati proračun za sljedeću godinu. Evo, neka to bude naša zadaća svih u sva tri kluba.

Hvala lijepa.

Prelazimo na 4. točku, to je:

Ad. 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavama po žurnom postupku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, sukladno našem članku 122. Dom odlučuje prvo o Zahtjevu. Amandmani se ne ulažu i ja neću sada napraviti pogrešku kao maloprije.

Otvaram prvu raspravu. Ima li netko potrebu? Zaključujem raspravu.

I stavljam, dakle Zastupnički dom je prihvatio ovo po žurnom postupku.

_____(?)
Šaraba diže ruku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Šaraba se kasno upalio, ali ćemo mu dati mogućnost.

Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA

Do tehnike je, gospodine predsjedavajući. Dakle, ja želim zaista da postavim jedno pitanje: 'Da li je nama potrebna rasprava po članu 122. kada razmatramo ovaj zakon, budući da smo u materijalima koje smo dobili prije ove sjednice dobili Zakon o javnim nabavkama?' Dakle, šta ovo znači? Molim Vas, gospodine, shvatio sam ja, dakle imamo izmjene i dopune koje nisu značajne i nisu važne i imamo ovaj zakon koji smo tražili da dođe ovdje u parlamentarnu proceduru i da ga što prije raspravimo. Ja zaista smatram da se mi onom zakonu koji je u materijalima trebamo posvetiti i obratiti pažnju na njega, a ne nikako na ove izmjene i dopune koje su apsolutno beznačajne i nisu nam potrebne.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, ako s mjesta mogu reći, mi smo dužni kao Dom, kao posljednja instanca za odlučivanje, koje je prošlo sve procedure pa i parlamentarnu do nas, okončati tu proceduru, bez obzira što je u međuvremenu za ovim izmjenama trčao nekakav novi prijedlog, a odnosi se na istu materiju. Zbog toga mi moramo dakle izjasniti se. Zastupnički dom je ovo prihvatio. Riječ je doista o jednom članku ili dva, riječ je o prenominaciji nekih cifri. Vidjeli ste o čemu se radi. To je zbog toga i pružilo mogućnost da to bude žurni postupak – samo da završim – žurni postupak, jer su tako minorne izmjene da bi bilo to samo gubljenje vremena ići u redovitu proceduru.

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo rečenicu, ... mislila sam da ne treba, ali s obzirom da su ovo izmjene koje su značajne za ugovorne organe i da je pitanje koliko će trajati procedura oko donošenja novog zakona, ja mislim da to treba prihvatiti, tako da ne treba gubiti vrijeme dalje na ovom.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Je li želi još netko riječ? Zaključujem raspravu i otvaram glasovanje. Izvolite.

Imamo jedan glas „protiv“, sve ostalo je „za“.

Izjasnili smo se, dakle, da idemo u žurni postupak.

Sada ćemo glasovati o Prijedlogu zakona.

Otvorena je mogućnost, izvolite, izjasnite se.

Isti rezultat, jedan „protiv“ i jednoglasno prihvaćen Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o javnim nabavama kao i u Zastupničkom domu.

Prelazimo na točku 5., to je:

Ad. 5. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi BiH po žurnom postupku, također po članku 122.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Podsjećam da Zastupnički dom nije prihvatio da ide po žurnom postupku, nego je navedeni prijedlog zakona prihvatio razmatrati po skraćenom postupku.

Ja otvaram raspravu. Izvolite. Tko želi riječ?
Gospođa Dušanka.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Prvo, drago mi je da ovdje vidim gospodina Harisa Podbičanina, kao eksperta za tarifu, i on sigurno može da pomogne da mnoge dileme koje postoje ovdje da se otklone.

Pošto će Klub srpskih delegata podržati prijedlog da se razmatra po hitnom postupku, prvi razlog je da domaćim prerađivačima prijeti obustava proizvodnje ako se ovaj zakon ne usvoji po hitnom postupku. Drugi zakon je formulisan na sasvim jednostava način, pa se može ili usvojiti ili odbaciti u cjelini.

Drugo, poseban argument koji mene rukovodi da se podrži ovakav zakon u ovakvom prijedlogu je da je Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje – evo prvi put, koliko ja znam, petu godinu sam u Parlamentu – prvi put je dao saglasnost da se uvedu ove tarifne ... Znamo, prije toga smo se borili oko mesa. Meso je imalo svoje kanale. Znamo da je „ASA Auto“ dobijala, dobijala znači uvoz dijelova koji su se odnosili samo na „ASA Auto“.

Mi sad otvaramo kvote koje se odnose na sve proizvođače, odnosno prerađivače šećera. Nema nijednog sem – pročitala sam negdje da tarifne kvote za uvoz sirovog šećera po povlašćenim carinskim stopama predviđene su čak i propisima EU – dakle, isto ono što rade u Evropi, to smo prvi put uradili i mi. Dakle, na prijedlog Ministarstva za ekonomske odnose, prijedlog podržala Uprava za indirektno oporezivanje. Ja ne vidim nijedan razlog zašto je Predstavnički dom donio odluku da to uputi po skraćenom postupku, odnosno šta je uradio time? Otvorio je prostor da se napravi procedura za veliki broj proizvoda, za koji su sigurno u ovom momentu, znamo da Uprava za indirektno oporezivanje neće dati saglasnost.

Dakle, ja pozivam zaista delegate da vjerujemo, dakle evo očekujem da će i gospodin Podbičanin nešto reći na tu temu, odakle i zašto, i čini mi se da je Upravi za indirektno oporezivanje trebalo skoro pola godine da donese odluku o tome. Dakle, ja vjerujem da je ona prethodno ispitala sve argumente koji su govorili o ovome. Tako, evo dakle mi ćemo podržati prijedlog da se to donese po hitnom postupku. Dakle, razlozi koji su bili na Predstavničkom domu su možda razlozi koji su tamo vrijedili. Ali, otvaranje procedure za još mnogo artikala, to nikoga ne sprečava da napravi novu inicijativu i da pokrene, dakle ubijedi Ministarstvo za ekonomske odnose, odnosno Upravni odbor za indirektno oporezivanje, da pokrene takvu proceduru, ali sa ovom procedurom treba završiti. Dakle, mi ćemo podržati ovaj zahtjev.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.
Gospodin Tihić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ja podržavam ovo što je riješio Zastupnički dom da se radi u skraćenom postupku, evo i zbog čega. Inače mislim da nije uopće dobro da se pravi izmjena i dopuna ovog zakona samo za jedan proizvod. Vjerujem da svakom i od vas dolaze mnogi proizvođači koji sada na repromaterijal, van EU, moraju da plaćaju, ne znam ti, carinu od 10% čime se poskupljuje njihova proizvodnja, nisu kurentni na domaćem tržištu, ne mogu izvoziti itd. I sad mi od svih tih proizvođača izdvajamo samo proizvođače šećera. Ja nemam ništa protiv da se tu nađu i proizvođači šećera, ali mislim da to nije dobro. To stvara prostor za špekulacije raznorazne, a bili smo svjedoci ovih dana u medijima zašto se to radi samo, ne znam, za jedne, ne za druge itd. Mislim da ovaj zakon uopće ne treba usvojiti. Ali evo, ušlo se ovdje u proceduru.

Mislim da Vijeće ministara treba napraviti zakon kojim će uvrstiti i sve one druge proizvođače koji uvoze repromaterijal iz zemalja van EU, pogotovo one koji većinu toga izvoze. Znae, na taj način smanjujemo spoljnotrgovinski deficit, pa i one koji ne izvoze, oni su onda jeftiniji za određeni procent, pa bit će kurentniji uvezenoj robi. Prema tome, Vijeće ministara je ovaj problem trebalo sagledati cjelovito, a ne samo izdvojiti jednog proizvođača što je stvorilo jedan prostor za razne špekulacije koje vjerovatno nemaju osnova.

Prema tome, ja sam u krajnjem slučaju najviše volio da se ovo vrati Vijeću ministara i da napravi pravi prijedlog izmjena i dopuna zakona, ali valjda se nalazimo u takvoj proceduri koja predviđa da se moramo izjasniti, pa evo ja sam onda za taj skraćeni postupak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Dakle, mi ovdje raspravljamo samo o proceduri. Upustili smo se u raspravu o pojedinostima. Ja vas molim samo o proceduri. Hoćemo li prihvatiti žurni postupak, hoćemo li se prikloniti, dakle tempu proceduralnom, kako je to Zastupnički dom uradio, ili ćemo uraditi nešto treće?

_____?
/mikrofon isključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, imamo još prijavljenih diskutanata.
Gospodin Rančić, pa gospodin Ibrahimpašić, a poslije toga gospođa Majkić.
Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, predsjedavajući.

Dakle, ja nisam za prihvatanje hitnog postupka za razmatranje ovog zakona. Zašto? Zbog sljedećih razloga. Smatram da svim domaćim proizvođačima, a ne samo proizvođačima šećera, a u skladu sa Sporazumom o CEFTA-i, je li, dakle gdje je to moguće, treba obezbijediti isti tretman, dopustiti im i dozvoliti da impute koji su njima neophodni da uvezu za njihovu proizvodnju, je li, tretiraju isto kao i vezano za proizvodnju šećera. Mislim da nije dobro da pravimo izuzetke samo za pojedine proizvođače.

Druga stvar. U obrazloženju ovog prijedloga zakona od Generalnog tajništva kao i u obrazloženju Vijeća ministara ovog zakona stoji da proizvođači šećera ne mogu nabaviti u dovoljnim količinama ove sirovine po povoljnim cijenama, niti na domaćem tržištu, niti na tržištu zemalja potpisnica Sporazuma CEFTA. Oni to samo navode, a mi nemamo nikakve argumente kao dokaz ove njihove tvrdnje. Dakle, mi ne vidimo to iz ovog obrazloženja, to je samo njihov stav, mišljenje, napisali su to, ali mi ne vidimo da li je to tačno.

Treće. U predloženom zakonu nemamo finansijske aspekte ovog zakona – šta i koliko država BiH donošenjem ovog zakona gubi, a šta dobija kroz omogućavanje povoljnijeg statusa za proizvođače šećera? Smatram da bi ovu tematiku trebalo na cjelovit način obraditi, pa da onda ne idemo od slučaja do slučaja, da za sve naše proizvođače kojima je neophodan ovakav tretman i ovakav status donesemo zakon i omogućimo im, je li, ravnopravan tretman. I zato sam za ovu redovnu proceduru.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo imamo tri prijedloga dakle.

Izvolite, Ibrahimpašić, pa onda gospođa Majkić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Jesam li ja na redu? Jesam. Bez obzira na to što predsjednik upozorava da se samo priča o proceduri, ja sam za proceduru da ona ide po jednom postupku, ja sam onakav kakav jesam, je li, kao proizvođač potpuno na strani ovih ljudi. Dakle, ja ne mogu osporiti potrebu sve i jednog proizvođača da nema nikakvih nameta na ono što mu ide u proizvod, dakle na bilo kakav repromaterijal ili sirovinu. Mi smo Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju od neki 450 miliona carina, koliko smo naplaćivali, ja ovu informaciju dozvoljavam da nije najtačnija, nekih 250 miliona već izgubili i to sad pokušavamo namiriti kroz ove akcize, evo i na duhan, između ostalog itd. Ostalo je još nekih 200 miliona. Ja mislim da je to tako malo i da se to sad može namiriti kroz akcize na gorivo koje je palo drastično, da svi proizvođači imaju konfor, da nemaju carina, nameta državnih na ni jedan repromaterijal niti na ijednu sirovinu koja se uvozi iz bilo koje zemlje. Ja znam da to neće tako ići, ali ne mogu stati na put kad se, evo, i ovaj nerafinirani šećer koji je znatno jeftiniji uveze u ovu zemlju bez tog nameta, da bi možda i mi imali jeftiniji šećer, onda bi bili konkurentniji kod izvoza takvog šećera. Premda dozvoljavam da treba, stvarno

treba sve namete koje država ima na sirovine i repromaterijale poništiti. Sutra će biti neka pšenica u Ukrajini, lupetam samo, ona je inače bila žitnica do revolucije čitave Evrope. Mi ćemo morati platiti carinu na tu pšenicu, jer nije iz EU.

Dakle, ja jesam za hitni postupak. Glasat ću za ovo kao proizvođač, ali treba insistirati na tome da se svi nameti na repromaterijale i sirovine koje domaća privreda uzima unište. Kome to 200 miliona? Dakle, ne znam jesam li puno govorio, tako mislim i tako ću glasati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

No, imamo još dva diskutanta prijavljena ovdje. Međutim, kako smo se dogovorili, do 15 do 1, ... zastoj ćemo napraviti u radu. Nastavit ćemo nakon ručka u 14,00 sati.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hoćemo zauzeti svoja mjesta? Krenut ćemo s nastavkom sjednice. Priključit će nam se gospodin Tihčić, on se neće ljutiti što mi radimo. Zastali smo i rekli da ćemo nastaviti u 2, malo smo probili vrijeme. I imamo još dvojicu prijavljenih diskutanta vezano za procedure oko Prijedloga zakona o dopuni Zakona o carinskoj tarifi. Tu smo.

Gospođa Majkić, čini mi se, i gospodin Rajić, je li tako, su ostali kao prijavljeni diskutanti. Gospođu Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja nemam, nikako ne želim ništa da govorim izuzev što želim da vam predložim da imamo čovjeka iz Ministarstva koji je ovdje sjedio do maloprije i mislim da je to trebalo na početku, čovjeka koji se bavi tarifama i koji je inicijator prijedloga i mislim da bi trebalo njemu dati riječ. Ja pretpostavljam da je on još uvijek ovdje negdje. Ako mi dozvolite da...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nemojte Vi, ima netko iz Tajništva će to uraditi. Vidite tko je zadužen ovdje iz Vijeća ministara vezano za ovaj zakon, neka uđe u dvoranu. Ja ću zamoliti, jeste li Vi završili s diskusijom?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nisam imala nikakvu diskusiju nego prijedlog da se on oglasi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prijedlog Vam je prihvaćen. Čut ćemo ekspertno stajalište, ali mi imamo tri različita gledanja po kojoj proceduri trebamo ići.

Gospodine Rajiću, izvolite.

BOŽO RAJIĆ.

Gospođa Majkić da je ovdje za to, ne razumijem ja koje je to skupljanje. Jesmo li se posložili, možemo li?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Majkić je upravo upotrijebila svu svoju strogoću.

BOŽO RAJIĆ:

Dakle, evo ja bih htio opet osvrnuti se na nešto što predstavlja pitanje našeg principijelnog odnosa prema temama o kojima raspravljamo. Čini mi se da smo mi upali u zamku da se držimo u svim pitanjima jednako kako se radi o ustavnim rješenjima ili kad se radi o korekciji jednog članka jednog zakona da uspostavljamo princip sve ili ništa. Ponašamo se po onoj da je čovjek dužan spasiti čovječanstvo, a ja smatram da treba spasiti prvo jednog čovjeka, pa onda neka se spašava čovječanstvo. Čemu ovolika rasprava oko jedne ideje? Onaj ko je imao osjećaj ili sagledao potrebe da treba promijeniti carinsku tarifu u pitanju jedne grupacije proizvođača, podnio je zahtjev i o njemu raspravljamo. Ne raspravljamo uopće niti osporavamo pravo ni potrebu da se takav pristup, inicijativa za izmjene zakona, naparavi i za one druge prerađivače o kojima je kolega Ibrahimpašić govorio, ali ne uvjetovati da danas odbacimo ovu ideju da bismo plasirali sve zajedno ili ništa.

Prema tome, ja, za razliku od svih ovih polemika dosadašnjih i dvojbi, jesam za to da riješimo ovo na način kako je to riješio Zastupnički dom, usvojimo ovu izmjenu, jer je u funkciji domaće proizvodnje, a ko god ima bolju inicijativu ili dodatak ovoj inicijativi, ja ću svaku drugu podržati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću.

Ima li još netko potrebe reći nešto oko ovoga?

Ja ne bih dao sada riječ nikome, naša je isključiva ovlast bez ikakvih mišljenja predlagatelja. Ovdje je predlagatelj nama: praktično je zakon došao iz Zastupničkog doma. Mi se moramo izjasniti samostalno bez ičijega, dakle da ne ulazimo u meritum stvari, o pojedinostima da ne razgovaramo. Mi imamo i obrazloženje uz ovaj prijedlog zakona, ali bi morali pomiriti tri stajališta sada. Mi imamo ovdje prijedlog da zakon ide po žurnom postupku. To podrazumjeva, ne trebam ništa govoriti, dakle da mi imamo danas usvojene ove izmjene i dopune i da nema amandmanskog djelovanja, završavamo posao sada. Postupio je Zastupnički dom potpuno drugačije. Pružio je mogućnost da se raspravlja o ovom zakonu, da se eventualno te tarifne kvote prirede i za neke druge proizvode u BiH, da se ta, dakle ovdje je carina predviđena nula, stopa carine nula predviđena za ovaj proizvod, dakle otvara se mogućnost da se u skraćenom postupku djeluje amandmanski na prijedlog ovoga akta. I imamo ovaj treći zahtjev koji se razlikuje, iz

istog kluba, dakle predsjednik kluba je suglasan, gospodin Tihić, da to ide po skraćenom postupku. Ja bih volio kad bi gospodin Rančić reterirao, jer je tražio redoviti postupak.

SULEJMAN TIHIĆ:

...predsjednik kluba to malo bolje ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobro, evo da se vi dogovorite, dakle za šta se zalažete, iako ja osobno preferiram i razgovarao sam sa kolegama iz kluba i izvire to iz ovoga, čuli smo sad i gospodina Rajića, da poštujemo proceduru koju ima i Zastupnički dom; da, neka, mi svakako, mi možemo sada reći to je žurni postupak, bit će izmijenjeno to u Zastupničkom domu, opet se mora ista procedura voditi kod nas ili usuglašavanje i prijeti opasnost da padne ovaj zakon na usuglašavnju. Da ne bismo i to, pružimo mogućnost i vodimo koordinaciju, dakle moj je prijedlog, uvažavam sve prijedloge ali sad iznosim svoj, dakle da potvrđujem i priklanjam se onima koji su za to da se ide po skraćenom postupku kako je to uradio i Zastupnički dom.

A kako je to prvi prijedlog o kojem se mi izjašnjavamo jer je prijedlog žurni postupak, mi moramo prvo se izjasniti jesmo li za žurni postupak, pa ćemo onda se izjašnjavati za druge procedure. Ne zaključujem raspravu, ne zaključujem raspravu.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da se vi malo dogovorite? Dva minuta stanke.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Možemo li stati? Dakle, kolega Tihić me obavještava da je Klub Bošnjaka sklon podržati ovo što sam ja na kraju predložio. Ali, ja sam dužan staviti, kako nam stoji ovdje, Prijedlog zakona je predložen po hitnoj, žurnoj proceduri, da mi ipak se izjasnimo o tome. Dakle, tu smo protiv.

Evo, ja otvaram glasovanje.
Glasujte po savjesti. Volio bih da ostane skraćeni postupak. Izvolite.

Ja sam pogriješio. Ponovit ćemo ako dopustite.
Evo, konstatiram da nema niti jednog glasa za žurni postupak. „Protiv“ je 10.
Dakle, žurni postupak nije prošao.

Dakle, drugi je prijedlog skraćeni postupak.
Otvoreno glasovanje. Izvolite, izjasnite se.

Prošao je skraćeni postupak uz dva „suzdržana“ glasa.

Time zaključujemo točku 5. dnevnog reda.

Prelazimo na 6. točku, to je:

Ad. 6. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu u BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Ustavnopravno povjerenstvo Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi znate da suglasnost o tome nije, pošto nije bilo entitetske većine, postigao Kolegij i dobili ste taj akt. Mi sada moramo pristupiti, rasprava je završena, pristupiti drugom krugu glasovanja i ukoliko ne bude dvije trećine „protiv“, dakle odluke se donose većinom glasova, oni koji su nazočni glasuju, pod uvjetom da glasovi „protiv“ ne smiju sadržavati dvije trećine ili više glasova izaslanika izabranih iz svakog entiteta.

Pošto nije bilo suglasnosti u Kolegiju, ja otvaram glasovanje o ovom izvješću Povjerenstva. To je, i sad mi, ne o Izvješću Kolegija, nego glasujemo o zakonu pošto je izvješće, nema suglasja u Kolegiju – glasujemo o zakonu.

Otvoreno glasovanje. Pristupite glasovanju.

Imamo jedan „suzdržan“, imamo tri glasa iz RS-a „protiv“, četiri bi zaustavila zakon, ovaj zakon je prošao.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne, četiri su dovoljna. Dvije trećine su četiri vaša glasa.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno da imate, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Jedna sjednica Doma je prošla na pogrešnom tumačenju gospodina Mladena Ivanića. Ja nisam jedina osoba koja ovdje, koja ..., ako ništa, tražit ćemo tumačenje, ali SNSD je dobro vodio računa kada je dao četvrto mjesto koje je nama pripadalo PDP-u da time ne ugrožava poziciju moći odlučivanja unutar kluba i od tri glasa su prisutna ili za donošenje ili nedonošenje

odluke. Tako da vas molim da ne dovodimo u pitanje sva dosadašnja glasanja. Ja znam da ste vi suviše dugo u Domu da ta stvar vam nije poznata.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vidite, ja ne bih bio taj koji će sebi uzeti za pravo sada, na temelju toga što ste Vi rekli, reći ne, nije to kako smo mi do sada radili i prošli mandat i do sada i do današnjeg odlučivanja. Mi smo odluku donijeli i ja bih ovako zaključio, ako se slažete. Odluku smo donijeli. Ako Kolegij; otvorit ću raspravu dakle po ovom pitanju što smo čuli od gospođe Majkić, ali dao bih na analizu, brojke su sasvim jasne, 3,2 je više od 3 čovjeka. Dakle, to je matematika jedna. Tu matematiku računaju svi koji znaju računati, doktor znanosti ekonomskih je gospodin Ivanić, ne bih sada ja dovodio u pitanje ono što je bila praksa do sada.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas, to je samo jednom do sada bila praksa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

U ovom sazivu?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo na jednom slučaju koju je uveo gospodin Ivanić. Evo, tražit ćemo od OHR-a, ako ne možemo nikom, tražićemo od OHR-a da kaže da li su 3 ili 4, nemojte molim Vas. Uvodimo novu praksu da bismo donijeli određene odluke. To je mijenjanje relacija koje su do sada vrijedile. Znači, tu je prvi put uveo gospodin Ivanić i nikada takva nije važila. Dakle, ja moram zaista tražiti zaštitu da ovo nije tumačenje u skladu sa Poslovníkom.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja samo moram reći još ..., to ću ovako lucidno primijetiti, Vi ste jedini koji ne želite usluge OHR-a, sad vam OHR treba.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa jesu dvije stvari, eto vidite. Ali moram lucidno primijetiti. Dakle, mi smo do sada imali primjenu ovako, znali samo da je 3,2 dakle dvije trećine od 5; 3,2 to nisu tri čovjeka, čovjek je cijelo biće, to je više od čovjeka. Ja molim mišljenje i ostalih kolega, u pitanju je sada da li smo donijeli ili nismo donijeli odluku.

Možemo li zaključiti da smo mi odluku donijeli, a neka se to tumači kasnije, dakle da li je odluka validna ili nije. I tko će to tumačiti, pitam ja vas, ako to nije ovaj parlament?

BOŽO RAJIĆ
/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno, izvolite koliko god treba, tko god treba.

BOŽO RAJIĆ:

Dobro, očito nam je danas krenulo dobro i o najbitnijim i o najsporednijim pitanjima se jednako sporimo. Dakle, ja nisam starosjedilac u ovom domu, ima vas koji ste ovdje proveli dva, pa neki provode i tri mandata u Parlamentu BiH. Ovo prvi put čujem, ovaj matematički izračun, da je dvotrećinska većina od 5:3. Matematički gledano, gospođa Majkić je u pravu. U matematici se brojevi ispod 0,5 zaokružuju na niže, a preko 0,5 zaokružuju se na više. Međutim, ako ste vi imali tumačenje i praksu svih ovih godina da je dvotrećinska većina od 5:4, onda izvolite vi gospodo dajte autentično tumačenje, nemojte nas dovoditi u zabludu, nemojte javnost dovoditi u zabludu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja moram reći da je $5 : 3 = 1,6 \times 2 = 3,333$. To je što se tiče matematike. U ovom slučaju, ja moram pomenuti jednu drugu stvar. Ovdje nema dvojbe da smo odluku donijeli između Tihica i mene, nije bilo dvojbe da smo odluku donijeli i kada je bio gospodin Ivanić u pitanju. I ja bih pročitao samo poslovničku odredbu, otvorite Poslovnik, pogledajte članak 160. (Tumačenje Poslovnika) ima pravo jedino Kolegij i ne može mi OHR biti tumač iznad onoga što piše u provedbenom aktu, aktu po kojem radi ovaj dom.

Vidite, pročitat ću radi stenograma. Članak 160. (Tumačenje Poslovnika): 'Kolegij odlučuje, kada je to potrebno, o tumačenju ovoga poslovnika, dok Dom ne odluči drugačije zaključkom ili amandmanima na Poslovnik.'

Dakle, ovo je jasno kao suza materina. I mi smo glasovanje zaključili, ali dajem vam pravo da kažete što želite.

Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kolegij ne čine dva člana, Kolegij čine tri člana.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Kolegij čine tri člana. Nemojte da zloupotrebljavamo to što nema gospodina Mladena Ivanića koji bi danas morao reći tačno da li se zaokružuje na 3 ili se zaokružuje na 4. Ja vas molim, nemojte da nas dovodite u ovu poziciju u kojoj sutra i vi možete biti. Dakle, nemojte da nove procedure uvodimo koje nikad nisu postojale. U prošlom sazivu, gospodine Filipoviću,

uvijek su tri bila dovoljna za ovakvu odluku. Dakle, ovo je prvi put da Vi, dakle Vi, u ovom sazivu jedini ste Vi u Kolegiju koji je iz prošlog saziva i Vi uvodite te nove procedure. Ja vas molim da se ne igramo time.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne, mi možemo voditi jedan civilizirani, civilizirani dijalog bez ikakve ljutnje, idemo razgovarati argumentima i tu nema nikakvog razloga na ljutnju Vašu prema meni ili moju prema Vama. Mi smo, dakle zašto ja govorim Kolegi se ne protivi tome. Pa kolege kojeg ovdje neme, on je upravo za to da treba četiri i zato ne držim spornim. Ako nas dvojica to tako isto mislimo, onda je Ivanić tu nesporan. Dakle, Kolegij misli da je tri malo za zaustaviti u drugom krugu.

Dakle, ima li još drugih mišljenja? Miro, izvoli.
Ispričavam se. Gospodine Joviću, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Miro, stanka ima prednost u odnosu na diskusiju. Određujem stanku od 30 minuta. Znači, nastavimo raditi u 3 sata.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nastavit ćemo raditi. Ja bih molio sada gospođu Majkić da kaže razloge traženja stanke po Poslovniku. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

E, hvala Vam.

Dakle, pokušali smo da nađemo izlaz iz ovoga, jer u protivnom naš klub ne bi mogao da nastavi dalje da učestvuje u radu Doma. I ja molim da se razmotri i druga mogućnost koja predstavlja mogućnost izlaska iz ove situacije. ... Izjašnjavanje o tački 6. smo završili, ali da ona dalje ne ide u proceduru dok se ne sastane Kolegij i riješi to pitanje, dakle šta je, tri ili četiri je za donošenje odluka dvije trećine, dakle da li je tri ili četiri.

Druga stvar, želimo da zamolimo Dom da uzme u obzir da se od tačke 7. do tačke 15. ostavi i rasprava i izjašnjavanje kad bude Kolegij u kompletnom sastavu, jer mi ponovo ćemo doći u situaciju da nećemo moći donositi odluku, a da se krene od tačke 16. do 32. da se taj dio aktivnosti završi.

Evo, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli ste da to je vjerodostojno rečeno, s malim korekcijama, dakle da donesemo zaključak da točka 6., to je Zakon o športu kojeg smo mi izglasovali, i bilo bi jako loše da mi ponovno glasujemo o tom zakonu. O njemu smo donijeli odluku i on je prihvaćen od strane Doma naroda. Ali iz razloga koje je rekla gospođa da bi bilo dobro da sjednu sva tri člana Kolegija u punom sastavu i o tome zauzmu stajalište da ne žurimo sa daljnjom parlamentarnom procedurom, neka ga u Domu naroda i nećemo ga slati u Zastupnički dom dok ne odlučimo o tome.

Točke 7. do 15., zaključno s točkom 15., bi mi ostavili za sljedeću sjednicu. Dakle, o njima nećemo danas ni raspravljati. Bila je kombinacija da raspravljamo, a da ne odlučujemo. Moj prijedlog, prihvatila je to gospođa Dušanka, da mi to ostavimo za sljedeću sjednicu. Dakle, samo ćemo ih pomjeriti za jednu sjednicu i ... do tada ćemo imati stajalište, stajalište Kolegija, da od točke 16., uključujemo i točku 16., pa do 32. raspravljamo danas i odlučujemo, jer to su praktično, po našoj procjeni, čut ćemo i ostale zastupnike, nesporne točke danas za raspravu i odlučivanje. To je, to je prijedlog i već imamo prijavu gospodina Rajića za diskusiju.

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ne želim nastavljati raspravu o ovome pitanju, o kojem ste ponudili neko kompromisno rješenje, ali bih želio zamoliti da Klub srpskih zastupnika razmotri još jedanput zašto, ima li razloga da se skinu i točka 8. i 9. Radi se o Prijedlogu zakona o dopuni Zakona o zaštiti tajnih podataka i Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji BiH, koji su prošli jednoglasno prvo čitanje oba doma, na koje nema amandmana i bilo bi racionalno da ovo danas riješimo, da to ne ostavljamo za drugu sjednicu.

Evo, toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Naravno, izvolite gospođu Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Zaista nema nijednog razloga za to, ali smo mi mislili s obzirom da eto treba odlučivati na ovaj način kako smo se dogovorili, ali nijednog razloga da o ta dva zakona ne izjasnimo se o njima.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Što znači, to bi bio 7., 8., 9., 7., 8. i 9., je li tako?

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

8. i 9., da, da, 8. i 9.

Ima li još netko potrebu govoriti? Profesor Neimarlija. Izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Pa evo, ako već možemo da se razumijemo operativno oko ovih tačaka 8. i 9., ja mislim da također još manje ima razloga da se ne izjasnimo i oko ovih prijedloga zakona pod brojem 12. i 14. Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o krivičnom postupku, jer tu imamo prva čitanja, zakoni sa po jednom ili dvije izmjene. Mislim nema, ništa nije sporno, nema amandmana ni jedan ni drugi, čak smo mislili predložiti da se danas izjasnimo i u drugom čitanju. Mislim, ovo oko zrakoplovstva možda, dobro, dobro, bilo je.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ste spomenuli, sad što još nije sporno, 12. i 14.?

Idemo dalje. Dakle, ako smo suglasni s ovim što smo sada evo dogovorili, pridodali smo ovdje nove točke 8. i 9., 12. i 14., ostale između 7. i 15. koje nisam spomenuo ostavljamo dakle za raspravu na sljedećoj sjednici, pomjeramo ih za sljedeću sjednicu. Tajniče, bilježi.

Mi smo sada na točki 8.

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tajnih podataka (drugo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko sigurnosno-obavještajno povjerenstvo za nadzor nad radom Obavještajno-sigurnosne agencije BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo je drugo čitanje i Zastupnički dom je usvojio Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Izvješće ste dobili. Povjerenstvo mjerodavno je također to prihvatilo i nije bilo amandmana. Dakle, ovo je isto nesporna stvar za nas, mene osobno.

Ja otvaram raspravu. Dužan sam otvoriti raspravu. Nema nitko potrebu. Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavaње.

Otvorena je mogućnost glasovati. Izvolite.

Konstatiram da smo, s jednim „suzdržanim“ glasom, prihvatili ovaj zakon u drugom čitanju.

Prelazimo na točku 9. to je: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji BiH.

Ispravljam konstataciju, dakle bila je prazna stolica a ja sam mislio da je „suzdržan“, jednaka je znak. Dakle, jednoglasno je to prihvaćeno s 13 glasova.

Dakle, prelazimo na točku 9.

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Zajedničko sigurnosno-obavještajno povjerenstvo za nadzor nad Obavještajno-sigurnosne agencije BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo je, rekao sam, drugo čitanje. Zastupnički dom je također to prihvatio u predloženom tekstu. Amandmana nije bilo.

Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu i stavljam na glasovanje. Otvorena je mogućnost. Izvolite.

Ponovit ćemo, zakasnio je gospodin Tihić glasovati.

Otvoreno glasovanje. Izvolite.

Ovdje je, također jednoglasno, jednoglasna je odluka. Svih 12, svih 12 glasova „za“. Hvala lijepa.

Točku 10. preskačemo, točku 11. preskačemo i dolazimo na točku 12. to je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku (prvo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona, dobili ste Mišljenje nadležnog povjerenstva koje je podržalo načela Prijedloga zakona. Prijedlog zakona razmatramo sada sa spektra načela ili principa.

Otvaram raspravu. Tko želi riječ?
Gospođa Dušanka.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Želim samo da pitam nešto. Je li ovdje u dopisu koji smo dobili kaže da je u skladu sa članom 122. da ide po hitnom postupku. I sad ja pitam da li je greška u dnevnom redu ili je greška u ovom što smo mi dobili? U čemu, šta je stvarno? Znači, nama je dostavljeno da ide u skladu sa članom 122.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo da provjerim akt, ovdje piše članak 100. kod nas, dakle ovdje u aktu, samo malo, u aktu kojeg ja sad prvi put vidim. To je akt kojim korespondiraju Tajništvo, dakle i stručne službe, piše po članku 122. je uputio Zastupnički dom. Ja bih stvarno zamolio da vi manje griješite, pročitajte tri puta.

U pravu ste, piše po članku 122. prijedlog koji je došao iz Zastupničkog doma. I mi moramo staviti u dnevni red onako kako je predlagatelj dostavio ovom domu. Ja molim korekciju i za odluku. Dakle, prvo da se izjasnimo o žurnoj proceduri, a onda ćemo o zakonu bez amandmana. Nema dvojbe, u aktu, evo akt preda mnom, nema dvojbe.

Otvaram raspravu, dakle o stavljanju, dakle o novoj obavijesti da je to žurna procedura. Ima li potrebe netko progovoriti? Dakle, preda mnom je akt koji nije nama predočen u adekvatnom smislu.

Stavljam na izjašnjavanje prijedlog Zastupničkog doma da ovaj Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku razmotrimo po žurnom postupku, po hitnom postupku.

Otvoreno je glasovanje. Izvolite.
Tko je za žurni postupak, dat će podršku.
Prihvatili smo žurni postupak.

Izjasnit ćemo se sad u drugom glasanju. Prije toga otvaram raspravu. Ima li netko potrebu? Vidjeli ste o kojim se izmjenama radi. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovaj Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o kaznenom postupku u drugom čitanju, bez amandmana.

Tko je za? Možete glasovati.
Prihvatili smo Zakon o kaznenom postupku po žurnom postupku kako je to dostavio Zastupnički dom.

Odustali smo danas raspravljati o točki 13.

Prelazimo na točku 14., koju smo prihvatili, je li tako, raspravljati i o njoj odlučivati, to je:

Ad. 14. Prijedlog zakona o dopuni Zakona o Javnom RTV sustavu BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Jesmo prihvatili točku 14.? Jesmo.

Predlagatelj je Vijeće ministara. Dobili ste Prijedlog zakona. Ovo je prvo čitanje. Zastupnički dom je usvojio Prijedlog zakona u prvom čitanju.

Otvaram raspravu.
Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, zaista želim na početku da postavim jedno osnovno pitanje: Šta je cilj ovoga zakona? Dakle, ovaj zakonski propis se pojavio u parlamentarnoj proceduri onog trenutka kada je Udruženje slijepih došlo u Savjet ministara, obavilo odgovarajuće razgovore i zatražilo da se izvrši njihovo oslobađanje od plaćanja RTV pretplate. I naravno, odmah nakon toga u parlamentarnu proceduru ušao je ovaj zakon, koji mislim da nije dovoljno sagledan. Jer ako je cilj ovoga zakona da se te kategorije lica pomognu na taj način što će se osloboditi da plate 7 maraka pretplate, onda je cilj potpuno pogrešan. To treba postići na sasvim drugi način, a ne na ovakav način, a kao potvrda toga je da je u Predstavničkom domu na ovaj zakon nadograđen amandman da se od pretplate oslobode i gluva lica. Pa sada se ta kategorija polako širi, vjerovatno će, kroz amandmansku fazu, doći i neke druge kategorije lica, kao paraplegičari, distrofičari, vjerovatno i ratni vojni invalidi i onda će se otići u jednu krajnost.

Zato smatram da u ovom trenutku ovaj zakon nije dobar, nije dobro sagledan. Prvo treba definisati pravi cilj, a cilj treba da bude šta se želi sa ovim zakonom. Ako se želi sa njim, opet ponavljam, da se pomognu određene kategorije lica, a to čini mi se da je i namjera ovoga, onda cilj nije dobar. Nije ispunjen na ovakav način i taj cilj treba ostvariti na neki drugi način, a ne ovako kako se to pokušalo kroz ovaj zakon. Dakle, smatram da je zakon potpuno pogrešan, da se njime ne postiže svrha i da ono što se želi postići sa njim treba ostvariti na neki drugi način, kroz neke fondove i kroz neke druge vidove pomoći, a ne na ovakav način kako je to definisano u ovom zakonskom propisu.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.
Želi li još netko riječ?
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja razumijem bolećivost svih ljudi koji su za to da se slijepim i slabovidnim licima omogući da ne plaćaju RTV pretplatu. Ali ja samo želim da podsjetim da se time udara na osnovni zakon koji kaže da se RTV pretplata plaća za posjedovanje radiotelevizijskog aparata. Dakle, možete da imate u autu aparat i da ga nikad ne uključite, ali ste obavezni da plaćate RTV pretplatu.

Druga stvar važna koju tu treba reći je da socijalna politika, a ovo je jedna od socijalnih mjera, je u nadležnosti entiteta i oni bi trebali da rješavaju ova pitanja. Dakle, ja mislim da takve aktivnosti treba podržati, ali one su sada upućene na pogrešnu adresu. Nismo mi koji treba da odlučujemo o tome, dakle ne treba promijeniti zakon zbog toga, jer to je, promijeniti zakon u skladu s ovim kako je to zahtijevano, znači otvoriti provaliju za sve one koji, po bilo kom osnovu, pripadaju socijalnoj kategoriji trebalo bi ih osloboditi od plaćanja RTV pretplate. Mislim da to treba riješiti Upravni odbor koji je dao svoj jasan stav da prvo nisu konsultovani, bilo je, u najmanju ruku, korektno da se javni emiteri konsultuju šta misle o tome. Drugo, treba riješiti to u skladu sa međunarodnim standardima koji kažu da sva socijalna lica trebaju da se obraćaju na socijalni fond kojim se to rješava.

Dakle, ja mislim da principe ovog zakona ne treba podržati, jer time bi otvorili provaliju da ovo treba uraditi ali to treba da urade entitetska ministarstva. To je ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Imali još netko potrebu za riječ?
Gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem gospodine predsjedatelju.

Pa evo, i ja imam potrebu da kažem svoje promišljanje kada je u pitanju zahtjev za dopunu i izmjenu Zakona o Javnom RTV sustavu BiH, kad je u pitanju plaćanje pristojbe, odnosno stvarna baza podataka onih koji posjeduju radio i TV prijemnik. Mi se i danas moramo prisjetiti činjenice da ta stvarna baza podataka tih korisnika ne postoji i nije ažurna. I zahtjev koji su uputile slijepe osobe, ima i drugih kategorija – ima osnova iz temelja da se izmijeni ovaj zakon. Ja ću naravno podržati ovaj zahtjev i moguće je u amandmanskoj fazi da se do tada pojave još i drugi zahtjevi i konačno da se dobije prava slika onih koji imaju potrebu, dakle plaćati RTV pristojbu. Puno ima nedorečenosti i drugih kategorija koji mogu biti iz drugih razloga oslobođene.

Prema tome, ovaj pokušaj i zahtjev sam shvatio iz humanih razloga i na koncu i u pravcu otvaranja procedure izmjene ovog zakona po tom pitanju koji sigurno nije u potpunosti primjenjiv za sve kategorije, dakle za sve one koji u stvarnosti trebaju, imaju potrebu plaćati RTV pristojbu. Ima dosta onih koji plaćaju, a zaista nemaju za to osnova. Prema tome, ja ću ovo podržati, a za dalje ćemo vidjeti za amandmane.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Ima li još netko potrebu?
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, i ja ću se pridružiti podršci za donošenje ovog zakona, jer ova grupacija lica treba biti oslobođena kao i neke druge, neću sužavati, neke druge kategorije, npr. lica koja imaju probleme sa sluhom, dakle određenim stepenom, neću govoriti o pojedinostima. Naravno, evo kolega, ili ćemo zajedno ili odvojeno i sa kolegama iz Predstavničkog doma razmotriti koja bi to još lica eventualno trebala biti oslobođena od plaćanja RTV pretplate.

Zašto ovim zakonom? Dakle, ne radi se ovdje o vođenju socijalne politike, radi se o tome da je u Zakonu o Javnom RTV sistemu BiH koji je donijela ova Parlamentarna skupština propisana obaveza, je li, plaćanja ove članarine, pa je logično da mi u ovom parlamentu izmjenom tog zakona oslobodimo navedena lica.

Hvala lijepo. Dakle, bilo bi nelogično da državni nivo nameće obavezu, a da sad entitetski ili, ne znam ni ja, neki drugi nivoi vode politiku na način da će subvencionirati, je li, iznose TV pretplate.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo.

Želi li još netko riječ? Zaključujem. Ispričavam se, gospodin Branko Zrno.

BRANKO ZRNO:

Ja sam se prijavio samo zbog toga da bih rekao da smo mi puno o ovom raspravljali i u ... našoj komisiji, na odboru. I apsolutno treba uvažiti sve ovo što je kazala kolegica Dušanka i kolega Šaraba, ali i ovo što je kazao kolega Rudo i ... Jer ovdje, uistinu, i mi smo to konstatirali na odboru, mi smo kazali ovdje uistinu priča se o socijalnoj kategoriji, priča je uistinu i oni bi trebali biti, ako nije, onda bi trebala biti priča o socijalnoj kategoriji, tko to može, a tko ne može izdvojiti 7 maraka nekakve pretplate. To je centralno pitanje. Znači, socijalnu kategoriju ne utvrđuje samo tjelesni nedostatak. Imamo one sa tjelesnim nedostatkom koji mogu plaćati i koji voze najskuplja auta, a imamo one bez ikakva tjelesnog nedostatka koji uistinu ne mogu plaćati tu pretplatu. I to je zapravo pitanje. Pazite, ja sam ovdje, riječ je o moralnoj dilemi, ne više o potrebi. Ako ćemo mi potrebom koja nije uistinu potreba oštetiti drugu stranu, onda nismo uradili dobar posao. Ja ću podržati ovaj prijedlog zakona samo zato što je on u prvome čitanju, samo zato što je u prvom čitanju, zato što mu dajemo šansu da uistinu bude zakon koji neće biti naša moralna dilema, nego će uistinu biti zakon koji će obuhvatiti one kategorije koje su isključivo i jedino socijalne kategorije.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Zrno.

Gospodin Ljubičić, pa profesor Neimarlija, pa gospođa Čolo.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodine predsjedniče, kolegice i kolege, uvaženi gosti, kada je u pitanju ova kategorija, znači o kojoj razgovaramo pa i sve druge kategorije koje su spomenute u dijelu ovih rasprava, zaslužuju sigurno odgovarajuću pažnju i posmatranje. Znači, kad je definisanje bilo kakvog stava ili odnosa pa i pomoći ovim kategorijama u vezi ostvarivanja njihovih prava i olakšavanja bilo kojih njihovih problema.

Međutim, ja sam se javio iz jednog drugog razloga. Vraćam se malo i želio bih da nas sve podsjetim na jedan dio naše rasprave kada smo govorili o Javnom RTV sistemu – imali smo problem slabe naplate što je jedno od zapažanja u okviru te rasprave i jedan problem koji je istaknut. Mi ovdje sada idemo svjesno da jednostavno ukidamo tu pretplatu i još više je smanjujemo, a bio je otvoren problem. Ja se plašim, neko je to prokomentarisao, da će ovo sada biti jedan proces, znači oslobađanja. Sada ulazimo u jedno drugo pitanje, jedan drugi problem - da li smo, da li smo u svojim razmišljanjima, stavovima, u određenim pitanjima ipak dosljedni. Znači, evo ja bih želio da se malo podsjetimo na to sve po ovom pitanju. Prema tome, vidjet ćemo ovdje kakav će biti naš stav po ovom pitanju.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Profesor Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Dakle, imam razumijevanje za argumentaciju koja je iznesena i po kojoj ovo doista nije samo ni formalno pravno, već je istodobno i formalno pravno i socijalno i moralno pitanje. I mislim da smo mi u raspravi na našoj Ustavnoj komisiji – na kojoj je kolega Šaraba upravo iznio ove razloge, koji u neku ruku, sa kojima se problematizira zapravo način nastanka ovog prijedloga zakona i nedovoljno vođenje računa da on bude doista zakon koji će integralnije, haj' da kažem, zahvatiti problem – došli ipak do nečega što vrijedi da se kaže slušajući ove predstavnike predlagачa.

Naime, oni su pomenuli da je već na ovaj prvobitni prijedlog koji uključuje samo slijepe osobe na Predstavničkom domu, kao što smo čuli, je li, pridodan amandman i o gluhim osobama. A onda je pomenuta ova mogućnost o kojoj je govorila, opravdano, gospođa Majkić o sad proširivanju lepeze korisnika ovog prava na ove socijalne kategorije. I mislim da tada zapravo mi smo došli do nečega što je moguće rješenje koje će nama pomoći da se odredimo, držim u ovom slučaju, a to je da razdvojimo zapravo hendikepirane osobe koje nemamo pravo obavezati i socijalno ugrožene kategorije stanovnika za koje, preko nekih drugih izvora, koje ne možemo osloboditi zakonom u ime RTV servisa pretplate, nego kojima trebaju neke druge institucije, organizacije, asocijacije itd. da namire tu i da umjesto njih plate pretplatu. Ovdje je prvobitno, bar sam i ja tako razumio ovaj zakon, u pitanju jednostavna činjenica da se od osoba koje su jel' hendikepirane koje nisu socijalno ugrožene nego su hendikepirane da uživaju u programu, evo da

kažem, da se od njih objektivno ne može ni tražiti da plaćaju pretplatu. A hoće li to one sad plaćati, hoće li koristiti to svoje pravo da ne plaćaju pretplatu, to ostaje, je li, njihovo pravo.

S druge strane, socijalno ugrožene kategorije stanovnika koje socijalno nisu u prilici da to plate, eh one, za njih treba, treba osigurati mehanizme i izvore prihoda institucije i ostalo ko će im namiriti ta sredstva. I mislim da je tu rješenje i za ovu dilemu koju je opravdano iznio i profesor Zrno. Dakle, sugeriram da razlučimo sada: ovdje bi došle u obzir samo kategorije hendikepiranih osoba, osoba koje ne mogu biti korisnici usluga RTV sistema od socijalno ugroženih kategorija kojima treba država da pomogne, društvo itd. da im umjesto njih plati pretplatu. Mislim da je to rješenje i za ovu formalno-pravno dilemu, jer ona doista uključuje ovo što je kolega Ljubičić opravdano primijetio. Ako sad pustimo ovaj lanac, otići će ta breša daleko, s jedne strane. S druge strane je i ovo formalno-pravno pitanje, ipak je ovo Zakon o RTV sistemu ... servisu na državnoj razini i dužni smo da reagiramo sa ovim oslobađanjem na ovoj razini. Da li će se sada socijalno ugrožene kategorije oslobađati pretplate, odnosno umjesto njih plaćati pretplatu ... neko na entitetskoj, državnoj razini, neka asocijacija, ne znam, recimo koja se brine, pomaže ratne vojne invalide, hendikepirane ili one invalide druge, to je pitanje.

Iznosim ovo podržavajući zapravo mišljenje da podržimo ove principe zakona, da se pridružimo kolegama iz Predstavničkog doma i da ostavimo sebi prostora da, možda evo, na ovaj način riješimo. Moje je mišljenje da možemo riješiti, zadržati se na slijepim i gluhim, dakle na hendikepiranim osobama, a za socijalne kategorije tražiti onda rješenje oko toga ko će u ime njih plaćati pretplatu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Čolo je odustala. Gospodin Tihčić.

SULEJMAN TIHIĆ:

Ja bih se na kraju pridružio ovome što je u završnici rekao profesor Neimarlija. Mislim da razlozi za donošenje ovoga zakona nisu socijalni. Plaća se RTV pretplata za uslugu koja se koristi. Lica koja ne vide i ne čuju ne koriste kompletnu uslugu ili je ne mogu nikako koristiti ili djelimično i vjerovatno to je razlog. Istina, u obrazloženju se ne navodi da je to razlog, pa onda se izvode ovi zaključci da to može biti i socijalna kategorija. Nego jednostavno plaća se usluga koja vrijedi, ne znam, 7 maraka. Ti ljudi ne mogu da vide ili ne mogu dobro da vide ili ne mogu dobro da čuju i vjerovatno je to bio razlog i bilo bi pogrešno da se to sada proširi u neke socijalne kategorije. Kada neko ne vidi ili ne čuje, onda, bez obzira koliko ima para, po meni, nije dužan da plaća tu TV pretplatu i treba podržati zakon u ovom prvom čitanju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Želi li još netko riječ?
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja samo, ne znam kako, šta bih rekla gospodinu Tihiću, time derogiramo osnovno značenje RTV pretplate. U zakonu stoji da se RTV pretplata plaća za posjedovanje, ne za gledanje. Dakle, ne morate uopšte nikada gledati ali morate plaćati.

SULEJMAN TIHIĆ
/nije uključen mikrofonom/

DUŠANKA MAJKIĆ:
Posjedovanje.

SULEJMAN TIHIĆ:
Ali i gledanje je posjedovanje.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa nemojte, znači ja ne gledam, mogu da ne gledam danima televiziju, ne zanima me on kao medij, ali ja plaćam, moram da plaćam. Dakle, drugo, to su porodice, vi ne oslobađate jednog čovjeka. Televizijski prijemnik i radioprijemnik su u porodici. Dakle, oslobađamo ih plaćanja, dakle i sad će svi upravo da koriste tu mogućnost da na baš to lice prebace kao vlasnika da ne bi plaćali. A ja kažem, na nivou BiH nemamo nijedan cent za rješavanje socijalnih slučajeva, bilo kojih. Dakle, po kom osnovu ovaj dom sebi daje za pravo da kaže - to će biti slijepi, slabovidni i gluvi, a ostali ne mogu? Po kom, koji je to kriterij koji mi uzimamo kad donosimo takvu odluku? Ja samo to pitam. Ja ne bih sebi, nisam dozvolila da ja sudim ko to treba ili ne treba, imaju socijalne ustanove koje treba, institucije koje to treba da sude, a ne mi. Nismo kompetentni za to.

Dakle, emiteri kažu mi nismo za to. Neka se obrate onima koji rešavaju socijalne slučajeve i slažem se. Sve socijalne kategorije neka oslobode i neka uplate entitetske vlade za njih. Zašto bi to uradilo sa računa Javnog RTV servisa. Mislim, nije mi jasan taj argument. Evo mislim, dakle najlakše je biti human formalno i reći ja ću sve kategorije osloboditi, ali na nama je da dobro analiziramo uslove prije nego što dignemo i glasamo, dakle ne napravimo posljedice koje će imati za RTV mnogo veće štete nego što će imati ljudi koristi. Dakle, mislim najlakše nam je biti ... raspoložen i reći, evo, mi smo svi da vam se sve riješi, a objektivno, zna se čija je nadležnost, zna se čija je nadležnost za pravljenje socijalnog programa, možda je to način da se natjeraju entitetske vlade da naprave socijalne programe za najugroženiji dio stanovništva pa, između ostalog, i za ove koji pripadaju kategoriji hendikepiranih. Dakle, samo to želim, da mi dobro razmotrimo ovo prije nego što budemo glasali.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa.
Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Postaje malo neugodno ali jednostavno ne mogu odoliti da ne reagiram na ovako nepotrebno prolijevanje žući i ovoliku potrošnju riječi na tako male, sitne pomake koje trebamo napraviti izmjenom ovoga zakona.

Ja se slažem s Vama, gospođo Majkić, da Prijedlog zakona o dopuni Zakona jeste u stanovitoj suprotnosti sa temeljnom odredbom Zakona o RTV ... , međutim i ta odredba je u momentu donošenja bila predmet manipulacije. Pošto se nije mogla nametnuti norma da obvezi plaćanja RTV pristojbe podliježu korisnici, onda je rečeno da su to posjednici. To je bila jedna manipulacija i sad, strogo formalno gledajući, Vi ste u pravu. Međutim, niste u pravu, ne mislim da ste u pravu, što ne osporava Vaše pravo da mislite tako, kad ovo pokušavate pošto-poto prekvalificirati kao akt socijalne politike. Dakle, uopće se ne radi o socijalnoj politici. Ja se pridružujem onim gledištima koja su iznosili ostale kolege zastupnici da je ovo, prije svega, moralno pitanje u kojem se mi određujemo prema ograničenim mogućnostima korištenja prava, konzumacije toga prava, a to su primarno dvije skupine ljudi koji imaju određene hendikepe prirodne, ili Bogom date, ili stečene, da ne mogu dobro ni čuti ni vidjeti. I tu prestaje, ja bih Vas molio pustite me da govorim, ja Vas nisam prekidao, nemojte me prekidati, lijepo Vas molim. Ma nemojte me prekidati, ja sam Vas slušao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Poslovnički, nemojte upadati u riječ.

BOŽO RAJIĆ:

Nemojte upadati u riječ, jer nećete me uvjeriti da ... argumentacija upadom u riječ mene može samo razljutiti da budem još žešći protivnik. Prema tome, nemojte to raditi, ja Vama to ne radim.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ste džentlmen, znate se odnositi prema damama, ja to znam.

BOŽO RAJIĆ:

Oprostite, predsjedavajući. Dakle, hoću reći to da nije dobro kad nekoga dekoncentrirate, onda izbacite ga iz takta, onda on gubi koncentraciju na ono što je htio reći. Dakle, radi se o tome da mi kao Dom imamo u rukama instrument da ako bi Zastupnički dom ta prava proširio u neku lepezu, o kojoj govori gospođa Majkić, koje su i neke druge kolege govorili, mi imamo instrumente da ovdje zaustavimo, da kažemo ne. Sad imamo nesuglašen tekst ovog zakona, mi smo spriječili to širenje. Ne pada mi napamet da ja smatram nekim činom širokog srca i široke ruke kad govorim o 6 maraka po jednoj obitelji. Zaista je to ispod razine naše kao Doma, kao

zastupnika da raspravljamo o tome da li ćemo te dvije kategorije, samo te dvije i nikakve treće nema, hendikepiranih osoba osloboditi te RTV pristojbe koja je, opet kažem, pravno potpuno pogrešno formulirana u temeljnom zakonu o toj pristojbi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa gospodinu Rajiću.
Ima li još potrebe netko drugi? Zaključujem raspravu.

Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona u prvom čitanju.
Mogućnost odlučivanja otvorena. Izvolite.
S jednim glasom „protiv“, naravno gospodina Šarabe, s 11 „za“, s dovoljnom entitetskom većinom, prihvaćen ovaj zakon u prvom čitanju.

Točku 15. smo rekli odložiti za sljedeću sjednicu.

Točka 16. je:

Ad. 16. Izvješće o reviziji Izvješća o izvršenju Proračuna institucija BiH i međunarodnih obveza BiH za 2007. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvješće ste dobili.
Molim predsjedateljicu Povjerenstva ako ima potrebu.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mislila sam da neće trebati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

A ja sam rekao - ako Vi imate potrebu.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mislila sam da je sve jasno, naročito mislim da treba obratiti na zaključke koje je Komisija vrlo revnosno uradila i da bi oni ustvari predstavljali suštinsko rješenje jer je, kao što znate, ovaj revizorski izvještaj takođe ocijenjen s rezervom i da predlažem Domu da u cilju popravljivanja stanja vezano za Izvještaj o reviziji o izvršenju Budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza za 2007. godinu usvoji izvještaj sa zaključcima koji su ovdje postavljeni. Ako treba, ja ću pročitati. Mislim da ne treba, da svi imamo ispred sebe.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu, nitko ne želi riječ.

Glasovat ćemo sada prvo o Izvješću, a poslije o zaključcima uz Izvješće.

Otvorena mogućnost izjašnjavanja. Izvolite.
Izvešće smo prihvatili.

Otvaram mogućnost glasovanja o zaključcima. Izvolite.
Zaključci su također prihvaćeni, ali uz dva „suzdržana“, sa 11 glasova „za“.
Ima li suzdržanih? Prazne su stolice bile, nisu glasovali. Sa 11 glasova „za“ prihvaćeni su i zaključci.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim. Imamo većinu. Jedino ako hoćete, ponovit ćemo. Ne želite da ponovimo?

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ponovit ćemo glasovanje o zaključcima.
Otvorena mogućnost. Izvolite glasovati. Pregledajte svoje kartice, možda kartice nisu dobro uvučene.

Konstatiram da u ponovljenom glasovanju imamo osim tri, to je 13, 12 glasova „za“, 12 glasova „za“. Onda, koliko nas fali? Dvoje. Jedan „suzdržan“ i jedan fali.

SULEJMAN TIHIĆ:

Trinaest treba da bude.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Onda nešto u zbroju nije dobro. Netko nije glasovao, dakle. Netko nije glasovao. Treba biti 13, jer Mladena nema i Adema. Nešto nije. Dakle, Hilmina kartica nije bila uvučena. Dakle, da se ne ponavlja više glasovanje.
Imamo 12 glasova „za“ ove zaključke.

Prelazimo na točku 17.

Ad. 17. Izvešće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, policijskih i državnih službenika BiH u operacijama potpore miru u inozemstvu za razdoblje od 1. 3. 2008. do 3. 6. 2008. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvešće. Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće.

Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Ivo Miro Jović. Prijavio se Ivo Miro Jović, Slobodan Šaraba, stisnite, gospodine Zrno. Dakle, evo držite materijale podalje od gumba. Slobodan Šaraba, pa Branko Zrno.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, imam potrebu da kažem nekoliko rečenica, budući da sam upravo u ovo vrijeme, vrijeme na koje se odnosi ovaj izvještaj, bio na terenu. Dakle, bio sam u našoj sjedinici, te stoga želim da dam svoj komentar na jedno poglavlje, a to je sigurnosno stanje u zoni operacija. Inače smatram, kada se pišu ovakvi izvještaji, čini mi se, da nema nikog.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

SLOBODAN ŠARABA:

Ah, Vi ste, je li tako, drago mi je. Dakle, mislim da se suština pisanja treba postaviti u pravcu da se prikaže pravo stanje, zaista onakvo kakvo jeste na terenu. I čini mi se da se veoma često, kada se pišu ovakvi izvještaji, stanje nastoji malo uljepšati, prikazati boljim i drugačijim nego što zaista jeste. I u tom pravcu, želim da kažem svoj komentar i da izrazim svoju sumnju prema jednoj rečenici u ovome izvještaju, to je na strani 19, rečenica koja se nalazi u poglavlju 'Sigurnosno stanje u zoni operacija'. 'U izvještajnom periodu izvođeni su selektivni minobacački napadi i raketni napadi na bazu EHO a isti nisu ugrozili bezbjednost pripadnika jedinice.' Bezbjednost je itekako bila ugrožena. Srećom, sve se dobro završilo. Sedam dana poslije toga bilo je granatiranje gdje je bilo i vojnika, istina ne iz naše jedinice, koji su bili ozlijeđeni. Dakle, ovaj dio u kome se govori da nije bila ugrožena bezbjednost pripadnika jedinice, po meni, ne stoji. Dakle, smatram da u narednim vremenima, kada se govori o sigurnosnom stanju, treba ga prikazati onakvim kakvo jeste, bez uljepšavanja, bez iznošenja nekih stvari koje mogu prikazati i ovakvu i onakvu sliku, dakle iznositi stvarno stanje, a ne pokušati da se nekim tekstovima prikaže stanje drugačijim i boljim, nego što ono zaista i jeste u određenim periodima.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Vi ste bez šminke.

Gospodin Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Kolegice i kolege, ja se nisam javio da bih pričao priču o ovom izvješću. Vi ste svi pročitali, ovo je jedno baš dobro detaljno i sveobuhvato izvješće o svim mirovnim misijama od Eritreje, Konga pa evo do Iraka. Uz samo jednu konstataciju, gro izvješća odnosi se na jedan dio naših snaga u tzv. Iračkoj slobodi, akcija koja se tako zove, 'Akcija multinacionalnih snaga u Iraku' i samo o jednom dijelu pripadnika naših Oružanih snaga koji su u ovo vrijeme, vrijeme ovoga izvješća, boravili u Iraku, to je deminerska postrojba. Poslije toga smo imali još jednu

borbenu postrojbu u zelenoj zoni u Bagdadu. Međutim, u međuvremenu, mandat koji su imali u Iraku i jedna i druga postrojba, taj mandat je prestao. Ljudi su se vratili kući i sad možemo konstatirati, hvala Bogu, svi su se živi i zdravi vratili. I ja sam dva puta bio u Iraku i u Bagdadu i u svim ovim bazama gdje su smješteni bili pripadnici naše vojske. Ovo što je Slobodan rekao, živa istina i stvari ne treba uljepšavati. Zašto uljepšavati? Pa nisu ti momci otišli na izlet, oni su otišli u ratnu zonu, onu gdje se vodi rat i zna se točno gdje idu, ali ja opet polazim od one druge, hvala Bogu pa jesmo u poziciji pružanja pomoći drugome umjesto da mi koristimo tu pomoć. Nadam se da se to vrijeme nikada neće vratiti.

I drugo, mi danas govorimo o profesionalnoj vojsci, ne više o dobrovoljačkim, pod navodnim znacima, vojnicima koji silom partije, ideologije, idu negdje služiti, ovdje je riječ o opredjeljenju i o profesionalnom odnosu. Zato vas ja pozivam da uistinu prihvatimo ovo izvješće.

Hvala vam ljepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala ljepa.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovo izvješće.

Otvorena mogućnost. Izvolite.

Jednoglasno, bez odsutnih četvoro, 11 glasova „za“.

Prelazimo na točku 18.

Ad. 18. Prijedlog odluke o dopuni Odluke o imenovanju članova Vijeća nacionalnih manjina BiH – predlagatelj: Zajedničko povjerenstvo za ljudska prava, prava djeteta, mlade, usljenišvo, izbjeglice, azil i etiku

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog odluke. Zastupnički dom je usvojio Odluku o imenovanju i imenovao Hidajetu Redžić iz crnogorske nacionalne manjine.

Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ? Ispričavam se, dok se naviknem ja da ja to imam ovdje. Uredno se prijavio prvo Slobodan Šaraba, pa Zoran Koprivica, pa tek onda Ivo Miro Jović.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, mi danas ispred sebe imamo Prijedlog odluke kojom treba u Vijeće nacionalnih manjina BiH da imenujemo predstavnika iz crnogorske manjine. Želim odmah na početku da kažem da, po mom mišljenju, postupak izbora nije obavljen u skladu sa Odlukom o osnivanju

Vijeća nacionalnih manjina BiH, gdje se u članu 3. ove odluke kaže: 'Parlamentarna skupština BiH svojom odlukom imenuje članove Vijeća na prijedlog Komisije za ljudska prava koji su dužni u fazi izbora kandidata savjetovati se sa udruženjima nacionalnih manjina.'

U BiH postoje dva udruženja Crnogoraca. Jedno udruženje je u Trebinju koje je registrovano '95. godine i prigovor tog udruženja imam ovdje ispred sebe. I drugo udruženje je u Sarajevu koje je imenovano prošle godine, negdje u maju mjesecu. I smatram da je Komisija, u postupku provođenja ovoga posla, trebala da obavi konsultacije sa ova dva udruženja i da na osnovu konsultacija sa ta dva udruženja dođe do prijedloga koga ćemo mi danas ovdje razmatrati, naravno preko Komisije za ljudska prava.

Budući da to nije ispoštovano, budući da udruženje iz Trebinja apsolutno nije obaviješteno, onako kako to piše u članu 3. ove odluke, niti konsultovano, ja smatram da mi u ovom trenutku ovaj posao trebamo vratiti Komisiji koja, u naknadnim svojim aktivnostima, treba da prevaziđe situaciju koju sada imamo. A situacija je da svakako udruženje iz Trebinja koje ima najveći broj članova, to je negdje oko 3.500, apsolutno je zaobiđeno u postupku predlaganja kandidata za ovo vijeće.

U tom pravcu, gospodine predsjedavajući, predlažem da ne donesemo danas odluku, da posao vratimo Komisiji koja se zadužuje da prevaziđe sadašnju situaciju i da predloži ono rješenje koje će biti usaglašeno nakon konsultovanja i obavljenih poslova sa oba udruženja.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Evo, čuli smo gospodina Šarabu. Sljedeći se za riječ javio gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem gospodine predsjedavajući.

Ja ću kratko, s obzirom da sam član ove Komisije za ljudska prava, uzeti učešće u raspravi o ovom pitanju. Znamo da je Zakon o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina u BiH donijet 2003. godine, da su izmjene ovog zakona izvršene 2005. godine, znamo da u BiH imamo ukupno 17 pripadnika nacionalnih manjina, znamo da su prošle godine uz pomoć i podršku određenih međunarodnih institucija, prije svega, misije OSCE-a u BiH pokrenuli aktivnost da ono što je predviđeno zakonom provedemo u praksi, tj. da formiramo Vijeće nacionalnih manjina kao jedno savjetodavno tijelo pri Parlamentarnoj skupštini BiH.

Komisija je imenovala jednu potkomisiju koja je utvrdila način i proceduru imenovanja predstavnika u to Vijeće nacionalnih manjina ispred registrovanih udruženja tih nacionalnih manjina u BiH. Mi smo proveli postupak putem javnog pozivanja, znači iskoristili smo mogućnosti javnog pozivanja, od televizije, radija, najčitanijih novina u BiH i ostavili smo rok u kome su ti predstavnici, odnosno ta udruženja nacionalnih manjina u BiH imali mogućnost da se prijave, da prijave svoje potencijalne kandidate za članstvo u tom vijeću. I u tom ostavljenom roku, kako je poznato, prijavilo se deset predstavnika nacionalnih manjina, ostalih sedam nisu.

Da li iz razloga što nisu u tom momentu imali registrovana udruženja ili iz nekih drugih razloga, nama kao Komisiji nije poznato. Mi smo jednostavno zauzeli stav da nismo dužni mi pozivati, odnosno tražiti po registarskim sudovima, kojih znamo koliko ima u BiH koji registruju ta udruženja građana, odnosno nacionalnih manjina, i nismo jednostavno znali koliko će se pojaviti. Tamo gdje se pojavilo više udruženja, odnosno više predstavnika iz jedne iste nacionalne manjine, mi smo ih sve pozvali i onda smo između njih dali im mogućnost, njima, da se oni dogovore ko su njihovi predstavnici u tom vijeću.

Znači, ono što je Komisija formalno po odredbama Zakona bila dužna da provede, mi smo u principu i proveli. Međutim, evo sada imamo jedan specifičan slučaj. Zaista, još ni u jednom primjeru nije bio slučaj da neko podnese prigovor na taj naš postupak. Znači, i dan-danas je javni poziv otvoren za one nacionalne manjine koje nisu odredile svoje predstavnike u Vijeću nacionalnih manjina. Šta smo konkretno mogli uraditi? Jednostavno, znači u tom momentu, kada se donosila odluka, koju je Predstavnički dom već usvojio, imali smo samo taj jedan jedini prijedlog. Mi nismo znali za postojanje Udruženje Crnogoraca u Trebinju i isključivo iz tog razloga se ovaj prijedlog koji je jedan jedini bio i predložio Predstavničkom domu, odnosno obadva doma na usvajanje.

Predstavnički dom je to već učinio. Ovo je sada pred nama Odluka koju takođe imamo predloženu na usvajanje. Međutim, imamo istovremeno i ovaj prigovor koji nam dolazi iz Udruženja iz Trebinja. Kako izaći iz ove situacije? Zaista je sada diskutabilno. Odredbe Zakona kao formalno-pravno gledano je Komisija, ja to mogu odgovorno da tvrdim ovde – da smo ispoštovali, u smislu javnog pozivanja, da smo proveli proceduru koja je predviđena. Međutim, zaista je specifičan slučaj, vjerovatno iz neobaviještenosti ili, ne znam, kojih drugih razloga, ovo udruženje iz Trebinja nije se pojavilo. Šta da radimo? Mislim, imamo dvije mogućnosti. Jedna mogućnost je da ovo ponovo vratimo Komisiji, kako predloži gospodin Šaraba, i možda je u ovom trenutku to i najrealnije rješenje, s obzirom na činjenicu da ovo Udruženje Crnogoraca iz Trebinja ima oko 3.500 članova i njihovih potomaka. Mislim da bi napravili grešku, u svakom pogledu, ukoliko bi zanemarili jedan ovakav prigovor i stoga, kao član ove komisije, ja predlažem da ovaj prigovor zaista ozbiljno razmotrimo i da pitanje vratimo ponovo na Komisiju za ljudska prava koja o tome bi mogla zauzeti konačan stav, odnosno predložiti domovima dalju proceduru, eventualno, koja bi mogla biti primijenjena.

Toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo i gospodina Koprivicu. Sljedeći je Ivo Miro Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala ljepa, gospodine predsjedatelju.

Velikim dijelom bih se usuglasio sa uvaženim kolegom Koprivicom i, u cilju podsjećanja, htio bih reći nekoliko rečenica.

Sa dobrom namjerom i željom inkorporiranja predstavnika nacionalnih manjina koji žive u BiH, željeli smo oformiti nacionalno vijeće, zapravo Vijeće nacionalnih manjina u BiH. U početku je to izgledalo da će ići lagano posao, međutim doista imamo itekakvih problema pa i sada. U privitku akta vi imate ovdje iskazano da je predstavnika deset nacionalnih manjina imenovalo svoje predstavnike u Vijeće nacionalnih manjina, a da sedam još nije od 17 nacionalnih manjina, koliko je zakonom priznato. Mi nismo imali ovo kao jedini slučaj ovakav, ja ću podsjetiti, vjerujem da će se i kolega kao član povjerenstva prisjetiti da smo skoro identičnu situaciju imali sa predstavnicima nacionalne zajednice Albanaca i Roma. I u takvim slučajevima smo pokazivali razumijevanje da nam Vijeće nacionalnih manjina treba za suradnju, a ne da postane problemom u društvenoj zajednici. I imali smo jednu lijepu praksu ovdje, čini mi se da je nismo koristili. Nama je Crna Gora susjedna zemlja, ona ovdje ima akreditirana veleposlanika i uvijek smo u kontaktu sa predstavnicima veleposlanstva one zemlje gdje imamo predstavnike i nacionalnih manjina da žive u BiH iznalazili zajednička rješenja. Tako se desilo i u ova dva slučaja, doduše kod predstavnika izbora Roma imali smo itekako veliki prosvjed ljudi koji su u udrugama, nije to jedna nego više udruga u Tuzli, i pozivanjem njihovih predstavnika ovdje u naše Povjerenstvo za ljudska prava na tom sastanku smo izabrali predstavnika Roma.

Ja mislim da ovdje, iz ovog što smo dobili iz Udruge Crnogoraca, registrirana u Trebinju, koja djeluje i registrirana 13 godina, nije se imalo uvida da ima takva udruga, a da smo bili u kontaktu sa veleposlanstvom, sigurno bi to znali. Sad, kada se registrirala i tek registrira Udruga u Sarajevu, ljudi su postupili ispravno i poslali su nam predstavnika. Ne znajući za ovo, tek sad, znači znamo, mislim da bi bilo dobro da u našem Povjerenstvu za ljudska prava dođu predstavnici ... ove dvije udruge ili da se prethodno oni sastanu a inicirati sastanak sa veleposlanikom Crne Gore i da iznademo rješenje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Odmah ću se jasno očitovati o ovom pitanju, da podržavam one koji kažu da ovo treba vratiti Povjerenstvu na doradu. Dakle, očito da se radi o nepotpuno obavljenom poslu. Razlozi zašto je posao učinjen nepotpunim, u ovom trenutku, nisu najbitniji, treba vratiti, doraditi i onda raspravljati o ovome svemu.

Međutim, ja sam se javio, kolege, hvala lijepa, javio sam se iz drugog razloga. Ponukala me biografija ili životopis jednog od kandidata koji, preskočit ću ime iz nekih uredbenih razloga ali ću pročitati neke navode: rođen sam tu i tu, kao dijete iz mješovitog braka, otac mi je Srbin, majka Bugarka itd., djed, baka, ovo, ono i kaže gospodin da se on '91. godine izjašnjavao, osjećao se Jugoslavenom, ali su u Srbiji sve koji su se tako potpisivali tada pisali kao neopredijeljene i on se je izjasnio kao Srbin. Međutim, on se osjeća Jugoslavenom. Nisam siguran je li Jugoslaven, kao nacionalna manjina, registrirano u samom zakonu, u to ne mogu biti uvjeren, kao što su neke druge kategorije koje se pokušavaju nametnuti danas.

Dakle, radi se o dvostrukoj pogrešci. Prva pogreška je da se neko izjašnjava suprotno duhu zakona. I drugo, da je to naknadna pamet, naknadno komercijalno opredjeljivanje. Zato sam se javio da ukažem na jedan problem koji me osobno frustrira kao čovjeka i u političkom smislu me opterećuje.

U BiH je i zbog nedorečenosti propisa ili iz nekih drugih moralnih razloga došlo do strašne zloupotrebe nacionalne pripadnosti, koja je naročito prisutna u gradu Sarajevu gdje se, po potrebi, svakoga dana ljudi izjašnjavaju onako kako im treba da sjednu na određeno mjesto. Mi imamo bezbroj primjera u kojima je zloupotrebljena mogućnost da se neko izjasni kao Hrvat i zauzme vitalne pozicije koje pripadaju jednom konstitutivnom narodu.

Zato mislim da bi trebalo ovo biti poticaj da razmislimo da se u zakonskim aktima, vjerojatno možda još i ustavnim rješenjima koja će uslijediti, na jasan način definiramo kako se može izjasniti, očitovati svoja nacionalna pripadnost. Ne mogu se ja ... danas ovako, sutra onako iz svojih pragmatičnih razloga. Za mene bi bilo mjerodavno jedino zadnji statistički popis. Ako sam se, znači svaki od nas građanin ima svoj osobni popisni karton i tamo piše što sam ja po nacionalnosti, sve poslje toga što se mijenja je čista manipulacija. Budući da evo razgovaramo o popisu stanovništva 2011., onda bi trebalo izvršiti neke promjene i pripreme u zakonskim propisima, da se kaže da se spriječi ta zloupotreba. Onako kako se izjasnite, gospodo, na popisu stanovništva, onako ćete se moći do idućeg popisa stanovništva i filtrirati u određene sustave vlasti koje je ... odgovarajuće nacionalne kvote i zastupljenosti, paritete itd.

Zloupotrebe koje se izvršavaju, osobito sa stajališta hrvatskih nacionalnih interesa i njihove zastupljenosti u nekim institucijama BiH, Federacije i Kantona Sarajevo, zaista predstavlja jednu ozbiljnu uvredu na način kako se to plasira.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodine Rajiću.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Predsjedavajući, sve ovo stoji što je gospodin Božo Rajić rekao, ali mislim da je to sljedeća tačka dnevnog reda. Mi se nismo još izjasnili još o ovom prijedlogu koji se odnosi na predstavnika u Vijeću nacionalnih manjina iz reda Crnogoraca. A Vi ste govorili o ova dva kandidata koji su za Upravni odbor Javnog RTV servisa.

BOŽO RAJIĆ
(nije uključen mikrofonom)

ALMA ČOLO:
Aha, nije, onda oprostite, oprostite.

BOŽO RAJIĆ
(nije uključen mikrofonom)

ALMA ČOLO:

Da, aha, dobro, naravno. Ja bih željela ispred Komisije za ljudska prava koja je predložila ovu gospodu iz reda Crnogorskog naroda da uđe u Vijeće nacionalnih manjina da kažem da smo mi to na Komisiji razmatrali. To je Udruženje Crnogoraca registrirano na nivou BiH, registrirano kod Ministarstva pravde BiH. Oni su se prijavili, redovna procedura je provedena, jeste da je ovo sad naknadno udruženje iz Trebinja koje isto legitimno može delegirati svog predstavnika, ali jedan samo može ući u Vijeće nacionalnih manjina, pa evo ostavljam da se dogovorimo kako ćemo prevazići ovo pitanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, neka mi bude dopušteno da odavde kažem svoj sud. Budući sam član ovog Zajedničkog povjerenstva i sad imam jedno potpuno drugo saznanje u odnosu na ono koje smo imali na Zajedničkoj komisiji kad je razmatran prijedlog Udruge Crnogoraca i građana crnogorskog porijekla i utvrđena osoba koju je prihvatio Zastupnički dom.

Dakle, vidim sada da je kad se čita i iščitava članak 3. Odluke o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina u BiH predlagatelj, dakle to je ova Zajednička komisija dužna pri utvrđivanju kandidata savjetovati se sa udrugama nacionalnih manjina ili drugim nevladinim organizacijama o nacionalnim manjinama. Znači, da je pred Komisijom bio i prijedlog ove Udruge Crnogoraca iz Trebinja, moguće da iznikne još neka udruga, dakle moguće da bi Odluka Zajedničke komisije bila drugačija ili bi bilo predloženo dva ili tri kandidata, pa bi se onda i jedan i drugi dom mogao jasnije odrediti o tome tko to zavređuje predstavljati ovu nacionalnu manjinu. Kako smo tamo imali jednu udrugu registriranu, dakle koja se vodi u registru Ministarstva pravde, ovu drugu imamo koja se vodi u RS-u, u Trebinju, ja sam sklon, također, jer je povrijeđena Odluka o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina, sklon sam prikloniti se stajalištima onih koji misle da to treba vratiti Zajedničkom povjerenstvu, i oni su dobili ovo iz Trebinja, da se ponovno o tome odluči i o tome obavijeste oba doma. Dom Zastupnički će odlučiti to što će odlučiti, hoće li revidirati svoju odluku ili će ostati pri dosadašnjoj odluci, a mi ćemo imati jedan validniji, pravičniji prijedlog, sukladan Odluci o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina, jer ćemo na ravnopravan način u Zajedničkom povjerenstvu imati prijedloge udruga Crnogoraca u BiH, jer nigdje nije isključivo rečeno da ta udruga mora biti registrirana na razini BiH, a da ona ne može biti registrirana i kao takva egzistirati, jer postoje registri upisa udruga sukladno zakonu i na nižim razinama.

To je ono što sam ja htio. Dakle, jasno se priklanjam onima koji misle da to treba vratiti Povjerenstvu, s ovim razlozima koje smo do sada čuli.

Zoran Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Ako mogu, gospodine predsjedavajući, još samo jednu rečenicu. Podržavajući taj Vaš prijedlog i, zaista, jednu objektivnu situaciju u kojoj smo se našli i mi i Komisija, ja bih volio znati, evo za, recimo, ovih preostalih šest nacionalnih manjina koje nemaju još uvijek svoje

predstavnik, koju ćemo tu proceduru primijeniti. Evo, mi kao Komisija, procedura javnog pozivanja, kako je predviđeno zakonom, ako je primijenimo može se desiti da ponovo istu ovu situaciju, recimo, imamo kod neke druge od ovih preostalih šest nacionalnih manjina. Znači, zaista jedan poseban problem. Mislim, nemojte shvatiti da je Komisija bilo šta od ovih radnji koje su bile predviđene zakonom propustila. Jednostavno, nismo znali. Ne znamo mi od toliko registarskih sudova u BiH gdje je koje udruženje registrovano. Znači, bio je javni poziv, nisu se prijavili, nismo znali.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne vrši se registracija u sudovima nego u ministarstvima pravde ili pravosuđa i mislim da je pogriješila Komisija. Trebala je zatražiti jednim cirkularnim pismom iz svih ministarstava pravde, iz županija, odnosno kantona, iz oba entiteta i iz Ministarstva pravde BiH, dakle registrirane udruge Crnogoraca i na taj način obaviti posao u skladu sa Odlukom. Tad ne bi bio nitko povrijeđen i mi ne bi danas o ovome raspravljali.

Želi li još netko? Mi imamo izlaz, ako smo potpuno svjesni toga da je ovdje bilo propusta u proceduri, popraviti stvar sa ovom sugestijom da se vrati i akt koji je pred nas došao iz Udruge Crnogoraca iz Trebinja, sa sugestijom da Zajednička komisija pošalje zahtjev da onemoguće da ne propustimo još nekoga, dakle da se dostave registrirane udruge Crnogoraca koje mi imamo u BiH, iz oba entiteta, iz svih kantona, iz Brčko Distrikta, iz Ministarstva pravde, pa ćemo vidjeti da li imamo dvije, tri ili pet udruge Crnogoraca. Dakle, moguće je to, to je sasvim moguće. Ako ste za takav prijedlog i nema drugih promišljanja, ja bih to stavio na glasovanje.

HAZIM RANČIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, naravno dok ne dođemo do najboljeg rješenja, možemo ostaviti otvorenu raspravu. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Dakle, očigledno je da kolegice i kolege govore na način da je povrijeđena procedura. Nisu me baš ubijedili ni jednim svojim argumentom. Ako kažu da je bilo raspisivano to, da je bilo transparentno, dostupno svima, onda ja ne vidim greške u proceduri. Evo, konstatovali su, ovdje se očigledno želi promijeniti ime. Pa neka se to otvoreno kaže, to je razlog, hajmo nešto uraditi i promijeniti ime i onda kad se dobije drugo ime, onda će biti u redu procedura.

Da li negdje piše tamo, hoćete li vi kao Komisija ponovo to javno oglašavati? Nećete. A jeste li prvi put oglašavali? Jeste, jel tako? I hoće li tad biti procedura dobra kad vi privatno zovnete jedno udruženje, je li, i uzmete od njega, uvažiti prijedlog i dostavite nam novi prijedlog. Je li tad dobra procedura? Naravno da nije, nemojte nas to ubjeđivati. Kažite otvoreno hoćemo da promijenimo ime i onda je ovo ok, a nemojte nas zbog procedure zamajavati i govoriti nam

pogriješili smo u proceduri. Zašto sami sebe posipate pepelom? Niste pogriješili u proceduri, hoćete da promijenite ime, eto.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja, mogu li samo iskoristiti pravo, jer je uključen mikrofon preda mnom, u podsvijesti mi nije bilo ime, u podsvijesti. Ja sam pročitao ovdje, u primisli nikakvoj, dakle znate koliko je izmiješana struktura onih koji se ovako i ovako izjašnjavaju, jako izmiješana. Dakle, to meni uopće ne smeta, mi imam pred sobom biografiju ovdje, vidimo gdje su se ljudi rodili, gdje su živjeli, otac i mater, u Crnoj Gori. Možda i djed i baba. Vjerojatno da. Dakle, to, nemojte mi to, dakle ja se ograđujem ako to upućujete meni. Da nije bilo ovoga akta, ovaj akt ovdje govori, i akt koji smo propratni dobili, moram to objasniti malo, od naše Zajedničke komisije koja se pozvala samo na jednu udrugu registriranu u Ministarstvu pravde u BiH, da nismo dobili drugi akt gdje postoji još jedna udruga i da u Odluci o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina, kolega vi ste pravnik razumjet ćete me.

Ne piše ovdje da će se Parlamentarna skupština, odnosno nadležno tijelo koje predlaže Parlamentarnoj skupštini savjetovati s udrugama nacionalnih manjina ili drugim nevladinim organizacijama o nacionalnim manjinama. Znači, propušten je propis. Ovi nisu savjetovani, nije se konsultirano. Ovdje je velika brojka, 3,5 tisuće je Crnogoraca ovdje. Dakle, ja ne bih to pripisivao tom jednom elementu koji ste vi sad spomenuli.

Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Kolega Rančić, Vama repliciram, bilo bi dobro da se gledamo i da se čujemo. Dakle, vidite kako je malo vremena bilo potrebno da se pokaže kako su imena najbitnija, a ne principi, ne procedura. Vraćamo se na priču o ombudsmenima, pa ćete se sjetiti kad sam tad tvrdio da su dvije stranke, iz svojih pragmatičnih razloga, htjeli promijeniti ljude, a ne postupke i procedure, no dobro. Dakle, samo da se dokaže da je bila specifična pojava.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izašli ste iz okvira teme, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Oprostite. Život je ciklusna pojava i sve vrti u krug. Ja nemam zaista, ako gospodin Rančić je želio na neki način postaviti dvojbu, imaju li gospoda iz Srpskog kluba razloga da mijenjaju imena, ja nemam razloga da mijenjam imena, ali imam razloga da se protivim proceduri, ako nije potpuno provedena i da se protivim strašnoj manipulaciji u svim situacijama gdje se može promijeniti nacionalnost kao košulja ili kao prelazni rok kod nogometaša da se pređe iz jednog tabora u drugi. Dakle, ja se tome protivim. Svako ime meni ovdje jednako znači. Nepoznato mi je, nevažno je. Žalostno je to da se mi na kategoriji nacionalnih manjina moramo nadmudrivati oko toga, jer oni su dovoljno, dovoljno su ugroženi samom činjenicom da su tako mali, da im mi dajemo mrvice ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo, imamo još gospodina Šarabu, jel tako, prijavljenog, gospodina Hazima Rančića.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dok se uključi, gospodin Šaraba se uključio, on je već dobio pravo govoriti. Izvolite, gospodine Šaraba, pa će potom gospodin Jović, pa Rančić.

SLOBODAN ŠARABA:

Želim da kažem mom uvaženom prijatelju, gospodinu Hazimu, da nije u pravu on, je li. Dakle, ovdje se apsolutno ne radi o imenima, dakle apsolutno. Dakle, Udruženje u Trebinju je do prije 20 dana mislilo da je jedino udruženje u BiH i ljudi su se sigurno obradovali kad su saznali i uspostavili su kontakt sa ovom ženom iz Sarajeva i drago im je da postoji još jedno udruženje. Ako se ovako izvrši izbor, samo ćemo ih posvađati. Ako sjednu zajedno, a sigurno će sjesti u narednih 10 dana, jer ljudi iz Trebinja često dolaze ovdje u ambasadu zbog raznoraznih poslova koje imaju, sjest će i razgovarat će.

Dakle, meni je drago da u tom pravcu ovaj gospodin iz Trebinja će već naredne sedmice možda biti ovdje i razgovarati sa ovom gospođom i pokušati, ako mi uradimo ovo, da se dogovore. Dakle, ja želim u tom pravcu da oni sjednu i da pokušaju da razgovaraju i da se dogovore. Šta će biti na kraju? Nek bude njihov usaglašen prijedlog.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Ivo Miro Jović, pa gospodin Rančić.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hajde, neka ide kolega.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, zaista, evo čak unaprijed nemam ništa protiv ni da se promijeni ime. Nemam ja ništa protiv toga, ali sam protiv toga i neka tu jedan, dva, tri, pet ili deset udruženja Crnogoraca, koliko ih ima u BiH, neka oni kažu koje je to ime, ma neka ih ima koliko hoće, ne interesuje me,

i neka se oni usaglase i neka to dođe. Ali ono što ja ne mogu da prihvatim je da kolege nas ubjeđuju da nije bila dobra procedura, da se treba konsultovati, odnosno savjetovati, tamo kako piše, sa udruženjima građana.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Piše ovdje.

HAZIM RANČIĆ:

Piše, piše, naravno. I do sada smo mi imenovali članove manjinskih zajednica. Pa, jeste li nam podnijeli izvještaj i kazali mi smo se konsultovali, savjetovali sa apsolutno svim udruženjima iz te nacionalne manjine? Niste nam to kazali, a znamo da iz pojedinih, je li, nacionalnih manjina ima i na desetine udruženja. I niste nam rekli - u BiH ima toliko i toliko, apsolutno tačan broj tih udruženja, i mi smo njih sve konsultovali, i to je prijedlog svih tih, niste. Meni ne treba, i promijenite, ali nemojte se posipati pepelom i kazati - nije dobra procedura, hajmo ovo vratiti. Složni smo da se ovo vrati, je li, da se da mogućnost da i ovo drugo udruženje bude konsultovano o ovom pitanju. Evo, mi smo složni. Ja ću to glasati, ali nemojte nas samo ubjeđivati u ono što nije suština, i u onom slučaju, uvaženi kolega, niste bili u pravu. Procedura je bila ok.

Hvala.

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

A to ćete vi poslije sjednice u dijaloškoj formi na hodniku.
Gospodin Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja vjerujem da sam pokušao, bar s moje strane, pojasniti malo ovo, očito, ili nismo se dovoljno dobro čuli, pa bih ja jedan mali samo dio u cilju razrješenja ponovio.

Kolega Rančiću, znači u devetom mjesecu 2007. godine Povjerenstvo donosi odluku i raspisuje poziv udruženjima za prijavu za formiranje za Vijeće nacionalnih manjina. Do danas taj poziv više nije obnovljen. I ako je procedura u pitanju, ovo je, Bogu hvala, mi očekujemo u Povjerenstvu da što prije popunimo, jer još nam šest predstavnika nacionalnih manjina nedostaje. Onda bi mogli početi raditi. Ja vjerujem da je tu jako bilo puno i privatnih inicijativa, organizirajte, spremite svog itd. Ali smo imali i dva problema, to je bila albanska nacionalna manjina i Romi. Mi smo možda razgovor obavili sa 10-tak i to po regionalnom dijelu Roma. Odjednom nam je došlo šest-sedam predstavnika, predsjednika udruga Roma Tuzle. Pa, neki se zovu kantonalni, neki su grada Tuzle, ne znam ni ja, Kalesije itd.

Znači, mi u Povjerenstvu imamo stalno otvoren poziv da oformimo Vijeće nacionalnih manjina. I zato sam rekao da je jako važna stvar da taj kontakt imamo. Valjda bi trebalo Veleposlanstvo Crne Gore u BiH, Republike Turske, Ukrajine, Slovačke, svi koji jesu još

nepopunjeni, da s njima kontaktirajući nađemo najbolje rješenje. Tako smo kod Albanaca našli krasno rješenje. Imali smo tri udruge, svaka predlagala svoga. Od njih smo zatražili da se oni susretnu, pred nama se sastali i izabrali. Tako je bilo sa Romima. To je bilo ovdje, jedan dan demonstracije, došlo ih je 50-tak. Ali smo jednostavno sjeli s ljudima, treba nama jedan, ne treba nam 50, a vi izvolite se dogovoriti, mi poštujemo vašu volju, i dogovorili su se.

Hajmo to da uradimo i sada. I zato sam rekao da je objavljen ponovo poziv prije 20 dana, ostavljen rok, u tom ostavljenom roku da se prijavila ova gospođa itd., to bi bilo uredu. Ali mislim da ja sam imao namjeru i želju, i sad to imam, da surađujemo sa ljudima Crnogorcima ovdje, a i Republikom Crnom Gorom preko Veleposlanstva i predstavnika nacionalnih manjina za opće dobro, a ne da imamo svađu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ima li netko konkretan prijedlog za izlazak iz ove krize u koju smo zapali?

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ništa, to zrije, to je i meni vrlo blisko. Ovdje je imperativna norma da su dužni konsultirati svoje udruge. Nisu došli do saznanja da ima još udruga i tu je valjan razlog da se to vrati Komisiji na ponovo odlučivanje.

A ovo pitanje koje ste Vi postavili bi trebalo postaviti predsjedavajućem, Vašem poslaničkom kolegi Sadiku, i postaviti ga ja umjesto Vas, ako Vama to nije zgodno. Pitat ću ga zašto nismo imali sve udruge na stolu.

Dakle, stavljam, izgleda da je sazrio prijedlog i da možemo odlučiti da se prijedlog s ovim obrazloženjem, neka se izvuče iz stenograma sve što je relevantno, neka se prikupe sve udruge koje postoje u BiH, neka se iskoordinira to i neka se, sukladno Odluci o osnivanju Vijeća nacionalnih manjina, postupi sukladno članku 3. Odluke. Ona je ovdje potpuno jasna: ako se ne može dogovoriti, onda ona može predložiti i samoinicijativno Parlamentu i Parlament može izglasati kandidata.

Stavljam na izjašnjavanje i otvaram mogućnost izjašnjavanja o ovom prijedlogu kojeg smo, izgleda, usuglasili. Izvolite.

Bez i jednog glasa „protiv“ i s jednim „suzdržanim“ glasom, 12 „za“ i jedan „suzdržan“. Ovo ćemo odaslati prema Zajedničkom povjerenstvu.

Time smo iscrpili ovu točku dnevnog reda.

Prelazimo na točku 19., iscrpili smo točku 18.

Točka 19. je:

Ad. 19. Imenovanje člana Upravnog odbora Javnog RTV servisa BiH iz reda ostalih (Rang-lista Regulatorne agencije za komunikacije BiH)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ste dobili ranije Rang-listu Regulatorne agencije, kao i Mišljenje nadležnog povjerenstva. Zastupnički dom je za člana Upravnog odbora Javnog RTV servisa, iz reda ostalih, imenovao Mirka Vukovića.

Ja otvaram raspravu. Ima li potrebe netko? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje; profesor Neimarlija, ispričavam se, oprostite, već smo malo umorni i oprostite ako pogriješim, nije namjerno.

HILMO NEIMARLIJA:

Nije sporno, mislio sam da će neko ko je malo više bio uključen u ovu proceduru ili možda razloge ovakvog izjašnjavanja Predstavničkog doma možda se javiti, a Predstavnički dom je prihvatio očigledno prijedlog ... Regulatorne agencije, a opet ja sam htio da postavim pitanje samo, jer oni koji su proveli ovaj izbor, predložili zapravo ovu rang-listu od pet kandidata, koji su se prijavili, izabrali dvojicu i napravili red koju je prihvatio i Predstavnički dom, nije razjasnio, nije ponudio razloge ili obrazloženje ove odluke, s obzirom na nešto što je, o čemu je govorio uvaženi kolega Rajić.

Naime, uvažavam razloge koje je on iznio. Ovdje se bira član Upravnog odbora iz RS-a iz reda ostalih. E sada, uvažavajući ovu dimenziju nacionalnog određivanja, predstavljanja, ovisno i o potrebama itd., ovdje, dakle, ako zanemarim tu dimenziju, koja očigledno nije trebala da utiče, jer je evidentno da su oba kandidata koji su ostali imaju zapravo nacionalnost koja nije niti od jednog od konstitutivnih naroda u BiH, ovdje je više nego očigledna, tako da kažem, velika razlika u kompetencijama između jednog i drugog kandidata.

Ovaj kandidat Vuković koji je na drugom mjestu, on, zapravo Branimir Grulović, čovjek sa dva fakulteta, televizijski čovjek sa iskustvom medijskim, ja ovako iznosim samo jednu svoju impresiju, Vuković Mirko, recimo da se bira redakcija nekog časopisa književnog, on bi naravno imao prednost ili nekog udruženja književnika, ali za medij, pa evo ja izražavam na neki način svoje samo pitanje, šta je opredijelilo, ako mi neko može pomoći da bih ja podržao prijedlog i Regulatorne agencije i našeg Predstavničkog doma da bih mirne savjesti prihvatio njihov prijedlog. Mislio sam da će mi neko ponuditi razloge zašto su se oni opredijelili za manje kompetentnog čovjeka u odnosu na neusporedivo kompetentniju osobu za člana Upravnog odbora.

Samo toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ja bih, predsjedavajući, opet htjela da interveniram na dnevni red. Ovdje greškom stoji pod tačkom '19. Imenovanja člana Upravnog odbora Javnog RTV sistema', a treba RTV servisa, jer mi biramo člana Javnog RTV servisa iz reda ostali.

Po Zakonu o Javnom RTV servisu jedan kandidat iz reda ostalih dolazi iz RS-a. Mi smo na Komisiji za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije razmatrali ovaj prijedlog Regulatorne agencije za komunikacije. Procedura je provedena u skladu sa zakonom, ali mi smo odlučili da ovaj izvještaj dostavimo Domu, da se Dom izjasni koga će od ova dva kandidata izabrati iz reda ostalih u Upravni odbor Javnog RTV servisa i ja bih iznijela svoj neki stav.

Mislim da ovaj prvi kandidat je stvarno manje kompetentan, ali evo čujem da je prošao u Predstavničkom domu i radi se o osobi koja nije imala doticaja sa televizijom i poslom kojim će se baviti, ukoliko bude izabrana u Upravni odbor. Radi se o književniku, malo mi se ne sviđa ni njegova diploma u kojoj je prosjek ocjena 7. U principu nikad ne glasam za takve ljude. Mislim da ima puno kompetentnijih ljudi i da je veoma važna funkcija koju će obavljati, tako da evo ja ću biti uzdržana prilikom glasanja o ovom prijedlogu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam tačno pročitao da se radi o BHT servisu, a ne sustavu.

Gospodin Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Ne znam, ne bih htio ulaziti u polemiku ni sa onim što je profesor Neimarlija govorio ni gospođa Čolo, ali, ako sam dobro shvatio, i kolega Rančić mi je to potvrdio, zakon ne poznaje kategorije Jugoslavije, je li tako. Ako je to tako, onda drugi kandidat gospodin Grulović ne može uopće doći u obzir, jer on se izjasnio kao Srbin, nije pripadnik nacionalnih manjina. Jugoslaven kao manjina ne postoji. Dajte sad da raščistimo o čemu se ovdje radi?

Ovdje treba biti kandidat, ja ne inzistiram, meni je potpuno svejedno, ni ova, ni ičija stručnost neće spasiti RTV BiH da bude puno bolja nego što jeste danas, ako se ne riješi pitanje zakonskog uređenja i financiranja odnosa u njoj. Dakle, neće taj član Upravnog odbora iz reda ostalih promijeniti. Ali meni sad ništa nije jasno. Može li Jugoslaven biti izabran kad ne postoji ta kategorija u zakonu, odnosno, ako ne može Jugoslaven, može li gospodin Grulović biti kandidat ako je se izjasnio kao Srbin. Svejedno mi je, nemam nikakvih razloga da bi se borio za bilo koje ime.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Jović. Hvala, gospodine Rajiću.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedatelju.

Malo smo umorni, ja bih rekao samo to – dajte da se izjasnimo o Mišljenju našega povjerenstva.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ima li još potrebe itko? Zaključujem raspravu. I sad ću biti čvrst pri odluci, nema više ni naknadnih prijava.

Zaključili smo raspravu. Dakle, budite dobri, teško je sad sve skupa, pitao sam ima li netko potrebu. Mi imamo prijedlog, on je identičan onome što je prihvatio i Zastupnički dom. Ja vas molim da se izjasnimo o prijedlogu koji je dostavilo mjerodavno povjerenstvo.

Otvaram mogućnost izjašnjavanja.

Može? Sad!

Konstatiram da smo podržali kandidata kao i Zastupnički dom, gospodina Mirka Vukovića.

Hvala vam lijepa.

Prelazimo na točku 20.

Ad. 20. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o zračnom prometu između Vijeća ministara BiH i Vijeća ministara Ukrajine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Otvaram.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

To zahtijeva gospodin Šaraba. Od točke 20. do točke 31., zaključno s točkom 31., osim točke 27. – u paketu se izjasnimo. Je li sada svima jasno što sam ja rekao? Ponovit ću? Dakle, izjašnjavamo se u paketu o davanju suglasnosti za međunarodne pravne akte. U točki 20. uključivo s točkom 31. zaključno, bez točke 27.

ALMA ČOLO:

Molim vas, ja imam jednu intervenciju. Maloprije ste pogrešno završili proceduru, mogu li da kažem?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno, pa svatko griješi.

ALMA ČOLO:

Vi ste rekli da se izjasnimo o Izvještaju Komisije. Ja sam potpisnik Izvještaja. Mi nismo favorizirali nijednog kandidata. Mi smo vama dostavili listu kandidata i

ILIJA FILIPOVIĆ:

Spomenuo sam Komisiju i spomenuo sam Zastupnički dom. Nema zabune. Sukladno aktu ... imenu izabranom u Zastupničkom domu. Dakle, to ste prečuli.

ALMA ČOLO:

Onda smo drugačije glasali, jer ja sam glasala za svoj izbor.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako želite da ne bude zabune, ponovit ćemo glasovanje, a ja ću to preformulirati bez ove komisije, dakle kao što je došlo. Može li tako?

ALMA ČOLO:

Možemo li onda ponoviti glasanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Tražite da ponovimo glasovanje?

ALMA ČOLO:

Pa da, jer ja sam glasala ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ponovit ćemo, molim vas, ponovit ćemo glasovanje vezano uz imenovanje člana Upravnog odbora. Nećemo sad čekati. Pristupit ćemo glasovanju. Dakle, moj je prijedlog bio, svi smo se već jednom izjasnili, da to bude ... kandidat Mirko Vuković, jel se ovako zove, kao kandidat izabran u Zastupničkom domu.

Imate mogućnost glasovati. Izvolite, možete glasovati. Pa nećemo do Božića završiti. Otvoreno je glasovanje. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas da mi dozvolite da kažem. S obzirom da u Izvještaju Komisije – mi smo dužni glasati o Izvještaju Komisije – a u Izvještaju Komisije ne piše ništa, znači ne piše ko je.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ime kandidata je dostavljeno iz Zastupničkog doma. Ja sam to jasno rekao.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, ne, očito me ne razumijete. Mi smo kao Dom dužni da se očitujemo o ovom zapisniku Komisije. U ovom zapisniku Komisije ne piše ništa. Dakle, onda je vaš poslije toga. Znači, moramo se prvo o Izvještaju Komisije, a nakon toga ide vaš prijedlog; pa mislim, o proceduri govorimo. Znači, glasamo prvo o ovom zapisniku Komisije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

I drugi put glasujući potvrdili smo istog kandidata kao Zastupnički dom, i to je za mene završeno glasovanje vezano za kandidata.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja nisam stigla glasati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hoćemo li glasovati o vašem?

ALMA ČOLO:

Ne treba, što se mene tiče ne treba. Meni je bitno da se Dom izjasni da stvarno bira tog kandidata.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili smo tog kandidata.

Osim 27. svi međunarodni pravni akti, zaključno s točkom 31., o njima se izjašnjavamo i dajemo suglasnost ili ne dajemo za ratifikaciju.

Otvorena mogućnost, osim točke 27. Izvolite.

Dali smo suglasnost na sve ove akte, dakle od točke 20. do 31., bez točke 27.

Idemo na točku 27., to je:

Ad. 27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o dotaciji Globalnog fonda za okoliš između BiH i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, kao Agencije za primjenu sredstava Globalnog fonda za okoliš – Projekt upravljanja Neretvom i Trebišnjicom

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće nadležnog povjerenstva. Zastupnički dom je dao suglasnost za ratificiranje ovog sporazuma.

Evo, ja otvaram raspravu i prvi za riječ se javio gospodin Šaraba.

_____ (?)
Alma je prije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Na vaš zahtjev smo mi izostavili iz paketa, ali ćemo dati dami prednost.
Alma, izvolite.

ALMA ČOLO:

Ja sam predsjedavajuća Komisije, pa sam dužna da objasnim. Mi smo na Komisiji, znači većinom glasova, utvrdili Prijedlog Domu da da saglasnost za ratifikaciju ovog sporazuma. Radi se o Sporazumu kojim Međunarodna banka za obnovu i razvoj daje 6 miliona dolara granta za Projekt upravljanja Neretvom i Trebišnjicom.

Gospodin Slobodan Šaraba je istakao da iz Sporazuma proizilazi da je riječni sliv Neretve i Trebišnjice tretiran kao jedan sliv, a u stvari da se radi o dva odvojena sliva i prilikom ... utvrđivanja ovog prijedloga za Dom donesen je jedan zaključak da se zatraži od Ministarstva finansija i trezora, jer je Sporazum već potpisan od strane ministra Dragana Vrankića, da se zatraži dodatno pojašnjenje. Znači, da li je u originalnoj verziji Sporazuma, mislili smo da je greška u prevodu samog Sporazuma, da li je u originalnoj verziji Sporazuma sadržano da se radi o dva riječna sliva, o slivu Neretve i o slivu Trebišnjice.

U materijalima za današnju sjednicu dobili ste dodatno izjašnjenje ministra finansija i ovdje stvarno stoji da se radi o jedinstvenom planu, o jednom slivu Neretve i Trebišnjice. Međutim, za zaključivanje ovog sporazuma, prema njihovom saopštenju, dala je saglasnost Vlada RS-a, svojim zaključkom od 10. 4. 2008. godine. Ona je prihvatila informaciju o pregovorima za projekt upravljanja Neretvom i Trebišnjicom, te ovlastila nadležnog ministra za potpisivanje ugovorne dokumentacije. Nadležni ministar je bio ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva u RS-u Radivoje Bratić. Ministar Dragan Vrankić je potpisao Sporazum. Ja još jednom napominjem da se radi o grantu 6 miliona dolara i da je evo problem koji će gospodin Šaraba ponovo potencirati to tretiranje sliva Neretve i Trebišnjice kao jednog sliva, a ne kao dva odvojena sliva.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo riječ mjerodavnog povjerenstva.
Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, tačno je ovo što je rekla uvažena kolegica Čolo da sam ja na prošloj sjednici ... dao svoju saglasnost, ali duboko vjerujući da je u pitanju pogrešan prevod. Dakle, samtrao sam da je u pitanju prevod i da ovaj sporazum tretira slivove, a ne sliv Neretve i Trebišnjicu. Priča o ovome projektu počela je 2004. godine i u osnovnom dokumentu, kada je počeo razgovor na ovu temu, radilo se o upravljanju slivovima Neretvom i Trebišnjicom. Razlika je nastala onog trenutka kada se pojavio spor na relaciji Federacija – RS, budući da je zakonom Federacije ovo pitanje riješeno jedinstveno. Dakle, u Federaciji u Zakonu o vodama stoji 'sliv Neretve i Trebišnjice', a u Zakonu o vodama RS-a 'slivovi Neretve i Trebišnjice', što je apsolutno ispravno, budući da se radi o potpuno dva odvojena sliva, koji su osamdesete godine vještački povezani izgradnjom Hidroelektarne Čapljina. Dakle, ono što ova dva sliva povezuje, a to je Hidroelektrana Čapljina, s obzirom da su preko te hidroelektrane vode Trebišnjice došle do Neretve. I nije ispravno tretirati to kao jedan sliv. I nije tačno, i potpuno je pogrešno svako ono nastojanje koje želi da ova dva sliva tretira i poveže u jedan sliv, pogotovo sa aspekta upravljanja koje će se sutra pojaviti. Dakle, Trebišnjica i ljudi na ovom slivu neće biti u mogućnosti da upravljaju sa svojim slivom, da upravljaju sa vodama svog sliva, nego će se sa tim vodama upravljati iz nekog drugog centra.

I ja zato smatram, duboko svjestan ... da ja danas svojom diskusijom ne mogu promijeniti ništa u ovom sporazumu, koji je potpisan prošle godine, ali smatram da sa ovim treba zastati do naredne sjednice. I pokušati vidjeti da li se može nešto ispraviti. Jer ćemo na ovaj način prekršiti Zakon o vodama RS-a i prenijeti nadležnost na nivo BiH. Potpuno sam svjestan i odgovoran ovo što kažem da je to tačno. Jer se na ovakav način omogućava da se upravljanje slivom Trebišnjice prenese na nivo Neretve. Ja zaista nemam ništa protiv toga. Postoji Agencija za upravljanje vodama Jadranskog sliva, ali to je agencija koja treba da upravlja slivom Neretve i to je sasvim normalno, i drugim vodotocima. U RS-u postoji Zakon o vodama i postoji zakonom predviđena agencija za upravljanje, tačan naziv ću joj pročitati, dakle Agencija za vode oblasnog područja sliva rijeke Trebišnjice. To je predviđeno Zakonom o vodama RS-a. E, taj zakon i definiše upravljanje slivom Trebišnjice.

Dakle, ja imam prijedlog da se odgodi izjašnjavanje radi dodatnih konsultacija koje su, u svakom slučaju, meni potrebne da obavim razgovor kako bih zaista ovo što sam rekao još jednom potvrdio. A to je da ćemo izgubiti onaj sistem upravljanja koji imamo u ovom trenutku.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Čuli smo gospodina Šarabo. Ivo Miro Jović, pa gospođa Dušanka Majkić.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja ću, gospodine predsjedatelju, vrlo kratko.

Od 2005. godine nevladin sektor je nametao ova pitanja i da bi se uopće apliciralo na sredstva ovog tipa to mora biti regionalno povezivanje. Malo boljim iščitavanjem potpisanog ovog ugovora, vi ćete vidjeti tu da spominje i vlada i interesi Republike Hrvatske i Hercegovine u jednom dijelu. I zato je tu i rijeka Trebišnjica. Moglo se u naslovu, da se htjelo, samo

potencirati sliv Neretve, onda bi se izbjegao pojam Trebišnjica. Kad pogledate u nekim članovima, onda tu se, člancima ovoga ugovora, onda se kaže: 'Ukoliko Federacija ili RS ne ispune obvezu' itd. Ovdje izuzetno važnim držim da je ovo jedan dobar kvalitetan program, na opće dobro i korist. A hajmo se kod primjene ovog ugovora, kad nam novci dođu, ne dozvoliti da bude manipulacija i krivog trošenja. Ja bih na to apelirao a u svakom slučaju da mi ne možemo, niti smo u mogućnosti ... niti u zarezu mijenjati, a ne da možemo i naslov i tako. Znači, to bi samo jednostavno već gotov novac, urađeni ogromni posao, ... jel' sam bio u početku sa tim ljudima koji su to radili, sad, kad već smo dobili sredstva, hajde da ih dobijemo, hajmo ih na najbolji, najkvalitetniji način, za opće dobro, i implementirati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Joviću.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja mislim da se radi o Sporazumu o, kako ovdje piše, darovnici, odnosno donatorskim sredstvima Globalnog fonda i Međunarodne banke za obnovu i razvoj. On eksplicitno ovdje kaže, kad se okrene na ovoj drugoj strani govori o opisu projekta pa objašnjava dio koji se odnosi na BiH, pa onda drugi dio – dio koji se odnosi na Federaciju, pa treći dio – dio koji se odnosi na RS. Mislim, pitanje je, a koje gospodin Šaraba pita, možda je trebalo da uputi čovjeku koji potiče, koji je ministar nadležni za ovu oblast, i koji je podržao to a potiče iz istog kraja, jako dobro poznaje ove stvari o kojima je gospodin Šaraba.

Dakle, ja vas molim da – članovi Predsjedništva učestvovali – sa svih strana, znači govorimo o novcu koji će biti upotrebljen za upravljanje i kontrolu zagađivanja voda, molim vas, mislim da ne gubimo vrijeme, hajmo na glasanje ovo da damo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ja sam isto zaključio da Šaraba moli da ne uzmemo ono što nam drugi daju. Dakle, ne znam zašto, ali ja ne zatvaram raspravu, dopuštam i drugima da kažu što misle.

Želi još netko riječ? Zaključili smo, Vi ste tražili riječ. Izvolite, Šaraba. Ne piše ništa na displeju ali iako ne piše imate pravo govoriti.

SLOBODAN ŠARABA:

Dakle, gospodine predsjedavajući, iz ovoga projekta nisu sporne tri stavke. Nije sporna druga stavka koja se odnosi na poboljšanje, na sredstva koja će se upotrijebiti za ekološke potrebe, nije sporna treća stavka, da ih ne čitam, ali je sporna prva stavka. Kroz ovu stavku.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pročitajte šta je sporno.

SLOBODAN ŠARABA:

Govorim o obrazloženju koje je došlo od Ministarstva. Dakle,

ILIJA FILIPOVIĆ:

O Sporazumu je riječ.

SLOBODAN ŠARABA:

sredstva koja će se upotrijebiti za stvaranje jedinstvenog upravljanja ovim slivom.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Gdje piše to?

SLOBODAN ŠARABA:

Piše, gospodo, u ovome tu što smo dobili od Ministarstva, kao dodatno obrazloženje. Dakle, kroz ovih 2,65 miliona maraka obezbijediće se jedinstveno upravljanje ovim, sa ova dva različita sliva. E, u tome je problem. Problem je što će se sredstvima od 2,65 miliona maraka omogućiti da se sa ova dva sliva jedinstveno upravlja, eto to je problem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ima li potrebe još netko?

Ja vas molim da se izjasnimo o davanju suglasnosti za ratifikaciju ovog međunarodno pravnog akta.

Otvoreno je mogućnost glasovanja. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Predsjedavajući, ja sam predložio da se odgodi izjašnjavanje do naredne sjednice.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako ne dođe suglasnost, prvo mi je dužnost staviti na glasovanje akt i suglasnost za ratifikaciju.

Ponovit ćemo glasovanje. Očito nešto nije radilo.

Otvoreno je glasovanje. Izvolite glasovati.

Dva su glasa „protiv“, 11 „za“ – Sporazum je dobio suglasnost za ratifikaciju.

Prelazimo na točku 32. koju smo uvrstili u dnevni red, to je:

Ad. 32. Zaključak gospođe Dušanka Majkić

ILIJA FILIPOVIĆ:

... umorni smo, ja ću ga ponovno pročitati. Da, samo se izjašnjavamo, nećemo o njemu voditi raspravu. Dakle, mi ćemo sad glasovati o zaključku, koji glasi:

- Dom naroda traži od Ministarstva komunikacija i transporta da u roku od 15 dana dostavi Domu naroda punu informaciju o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima. U informaciju treba uključiti i broj i razlog prigovora prevoznika kao i žalbene postupke koji su u toku.

Je li to to? Čuli ste Prijedlog zaključka.

Otvoreno je glasovanje, izvolite.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Prijedlog zaključka.

Na ovaj način smo iscrpili današnji dnevni red i zaključujem prvo sjednicu, zaključujem sjednicu i sad imate pravo.

BOŽO RAJIĆ:

Budući da smo donijeli odluku na Povjerenstvu za administrativne poslove da se ubuduće sjednice Doma naroda održavaju u dvorani na IV. katu, očekujem, ne znam kako se zove, 'Plava dvorana', očekujem informaciju hoćemo li iduću sjednicu već imati konačno gore.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja se nadam da ćemo mi sljedeću sjednicu zakazati u Plavoj dvorani.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala.

Sjednica je završena u 17,50 sati